Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 28 (284)
joi
11 iulie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

ÎN PLINĂ VARĂ, LUCRĂRILOR AGRICOLE DE SEZON — ATENȚIE MAXIMĂ

Căldura toridă care a cuprins în ultimele zile aproape toate regiunile țării nu a produs schimbări esențiale în preocupările celor din agricultură. Lucrările au rămas aceleași. S-a intensificat însă ritmul de execuție și unele acțiuni și-au mutat centrul de greutate dintr-o zonă în alta.

Pînă la 9 iulie, grîul s-a recoltat în proporție de 84 la sută în întreprinderile agricole de stat și de 62 la sută în cooperativele agricole. Acțiunea a fost încheiată în județele Ialomița, Teleorman, Ilfov, Galați și se apropie de sfîrșit în Constanța, Brăila, Buzău, Prahova, Olt, Dolj, Tulcea. Este încă în plină desfășurare în județele din Moldova și Transilvania. Pe alocuri — **în județele Vrancea, Arad, Mehedinți, Dîmbovița — o prea scăzută viteză zilnică de lucru impune o atenție mai mare organizării lucrărilor de recoltare astfel încît combinele să fie folosite la întreaga lor capacitate.** Importantă este, de asemenea, folosirea în continuare a tuturor mijloacelor pentru strîngerea integrală a paielor și a plevei.

Cu din ce în ce mai mare intensitate se desfășoară acum transportul cerealelor spre magazii și silozuri. Cu această ocazie se ridică o problemă : aceea a prevenirii infestării produselor.

O dată cu terminarea recoltărilor, în județele din sudul țării, arăturile de vară devin preocuparea principală a mecanizatorilor. O bună organizare a eliberării terenurilor, o folosire judicioasă a capacității de lucru a tractoarelor a permis unităților agricole din județele Brăila, Ilfov, Timiș și altele să depășească viteza zilnică de lucru. **În județele Buzău, Arad, Mehedinți și altele arăturile se efectuează însă cu multă încetineală.**

Se constată în general, un decalaj mare între suprafețele arate și cele pe care s-au însămînțat culturi duble. În județele, Ialomița, Teleorman, Vrancea suprafețele planificate au fost depășite. **Rămîneri în urmă sînt în județele Gorj, Argeș, Bihor, Caraș-Severin.**

Ocupînd același important loc în preocupările lucrătorilor din agricultură, irigațiile constituie, în continuare, mijlocul esențial de diminuare a efectelor secetei. În timp însă ce în unele locuri se aplică acum a V-a udare, (realizată pe 14 la sută din suprafața amenajată), pe 9 000 ha (3 la sută) nu s-a aplicat încă nici o udare. **Este o situație îngrijorătoare mai ales pentru județele Argeș, și Gorj. Folosirea irigațiilor — mai ales în cultura legumelor — se înscrie și pentru zilele ce urmează în rîndul acțiunilor de maximă importanță.**

Raid-anchetă în județul Ilfov

LEGUMELE ÎN ACTUALITATE ȘI ÎN PERSPECTIVĂ

Hărnicie, atenție și — putem spune — simț estetic. La sortarea roșiilor la Intreprinderea de stat Bragadiru, lucrătorii trebuie să țină seama neapărat de cele trei condiții de mai sus

Foto : AGERPRES

În legumicultură, în aceste zile de vară, acțiunile care marchează sfîrșitul unei recolte — strînsul și valorificarea produselor — se desfășoară paralel cu cele de început — semănat și plantat, suprapunîndu-se, toate, lucrărilor curente de întreținere a culturilor. Factor comun : încadrarea fiecăreia în perioade calendaristice, bine determinate, din care să decurgă o aprovizionare a piețelor ritmică și neîntreruptă.

Am urmărit cum se desfășoară această complexă activitate într-o serie de cooperative agricole din județul Ilfov.

Din cîmp — spre piețe

Strîngerea recoltei de pe cele 15 000 ha cultivate cu legume în ogor propriu în cooperativele agricole din județul Ilfov nu este o treabă ușoară. Există însă acumulată o experiență care servește din plin celor care o folosesc. Culese la timp, cu respect față de indicii de calitate impuși de un comerț civilizat, produsele multor unități din județ s-au impus pe piețe, fiind căutate de consumatori. În cele mai multe dintre cooperativele agricole, graficele de livrare întocmite împreună cu organele de valorificare sînt respectate și, pe măsură ce legumele părăsesc cîmpul, veniturile unităților cresc.

În circuitul — cîmp — centrul de valorificare-piață, se mai ivesc însă fisuri în sistemul de organizare care generează, în cele din urmă, goluri în aprovizionare și, în orice caz, goluri în veniturile unităților. Dar să exemplificăm. Se știe că tomatele destinate exportului solicită o maximă atenție la recoltare și sortare, că orice depășire a momentului optim schimbă imediat și destinația produselor și sumele ce pot fi încasate de unitate. Ig-

Ing. Paul MARIN
din Consiliul Superior al Agriculturii
Ing. Sonia MARCARIAN

(Continuare în pag. a 2-a)

PROBLEMA ȚĂRĂNEASCĂ ȘI GÎNDIREA ECONOMICĂ PROGRESISTĂ DE LA 1848

Conf. dr. Ion BULBOREA

Veacuri de-a rîndul țărănimea a suportat pe umerii ei povara grea a exploatării boierești și a jafului străin, fiind condamnată la o viață de împilare și mizerie. Pe drept cuvînt se poate spune că în acele vremuri de grele încercări pentru poporul român problema care a ridicat patimile cele mai înverșunate între clasele sociale a fost, fără îndoială, problema agrară. De nenumărate ori țărănimea, principala forță de producție a timpului, s-a ridicat împotriva jugului moșieresc, înscriind pagini de glorie în istoria poporului român.

Împlinirea a 120 de ani de la revoluția din 1848 prilejuiește evocarea cu veneratie a unui măreț eveniment din trecutul patriei noastre, unde prezența țărănimii în viltoarea luptelor politice are semnificație de simbol, ea constituind elementul principal al națiunii române în acea epocă. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la adunarea populară care a avut loc de curînd pe stadionul Republicii din Capitală, „problema țărănimii reprezenta la jumătatea veacului trecut cea mai arzătoare problemă socială a țărilor române, a cărei soluționare se impunea în mod imperios".

La mijlocul secolului trecut, principala frînă în calea progresului social al țării noastre o constituia menținerea relațiilor feudale, a sistemului iobăgist de exploatare. Se impunea în mod imperios necesitatea lichidării acestui sistem devenit anacronic și ridicarea pe treptele demnității sociale a celei mai mari părți a populației — țărănimea. Revoluția de la 1848, care a cuprins întreg teritoriul patriei — Țara Românească, Transilvania și Moldova — a înscris pe prim plan în programul ei soluționarea problemei țărănești. Nu a existat gînditor, nu a fost revistă sau ziar din perioada respectivă care să nu dezbată această problemă majoră a economiei românești. Se poate afirma fără rezerve că atitudinea față de problema agrară este criteriul esențial de apreciere a gîndirii economice și social-politice din această epocă. Democrați revoluționari, democrați burghezi, radicali sau moderați, reprezentanți ai moșierimii conservatoare sau liberale s-au înfruntat de pe pozi-

(Continuare în pag. a 5-a)

F. A. O.: TUR DE ORIZONT

Conferința de presă a directorului general al F. A. O., A. H. BOERMA

Simbătă dimineața, directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) a ținut o conferință de presă la care au participat numeroși reprezentanți ai ziarelor, publicațiilor periodice și ai radioteleviziunii.

Conferința a fost deschisă de prof. Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, care a relevat personalitatea oaspetelui și a subliniat activitatea desfășurată de F.A.O.

Principalul obiectiv al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură — a declarat A. H. Boerma — constă în a găsi remedii pentru rezolvarea acutelor probleme ale alimentației și foamei. Organizația noastră are rolul de a ajuta la realizarea schimbului de experiență între țările membre, în direcția îndeplinirii obiectivelor noastre majore. Aș vrea să spun de la început că sînt foarte recunoscător pentru sprijinul pe care România l-a acordat organizației încă din momentul în care a devenit membră a acesteia. Contribuția României nu s-a limitat la simpla plată a cotizației. Țara dumneavoastră ne-a arătat ce poate realiza o țară mică, așa cum e România, așa cum e și țara mea Olanda, în acest domeniu. De altfel, ideea contribuției țărilor mici și mijlocii a fost subliniată și de dl. Ceaușescu, cu prilejul primirii pe care am avut-o la domnia sa.

F.A.O. include în momentul de față 117 țări membre, în majoritate țări mici. Ele se află la diverse nivele de dezvoltare. Dar două treimi sînt țări subdezvoltate. Ridicarea standardului de viață în aceste țări este una din preocupările noastre principale, cu atît mai mult cu cît 60-70 la sută din economia acestor țări este o economie agricolă.

În momentul de față, programul de activitate al F.A.O. este astfel întocmit încît eforturile or-

Adrian COSTA

(Continuare în pag. a 8-a)

Warm greetings and best wishes to all readers of „Agricultura Socialistă."

Dir. Gen. F.A.O.
6 July '68

Un cald salut și cele mai bune urări cititorilor „Agriculturii socialiste"

„De la arie sau combină — direct la baza de recepție". Așa înțeleg cooperativele agricole din județul Teleorman să respecte obligațiile față de stat : livrînd la bazele de recepție, de la treieriș, cerealele păioase cuvenite pentru uium, împrumuturi de semințe, muncile efectuate de întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, precum și cele vîndute pe bază de contracte

Foto : M. ALEXE

DEMOCRAȚIA COOPERATISTĂ IZVOR AL FORȚEI ORGANIZATORICE ȘI ECONOMICE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Ing. Marian PUFAN
președintele Uniunii județene Mehedinți a cooperativelor agricole

Asocierea, în baza unei comunități de interese și de țel, presupune, obligatoriu, drepturi egale pentru fiecare asociat. Cînd asociații pun laolaltă, pe lîngă voința de a acționa în comun, sincronizîndu-și eforturile, și mijloace de producție, devenind proprietari colectivi ai acestora, egalitatea în drepturi este singurul mod de existență normală, viabilă, al organizației economice astfel constituite. Așadar, nu rațiuni sentimentale, ci forma de proprietate, modul de formare și exploatare a mijloacelor de producție constituie temelia — o temelie economică și prin aceasta profund obiectivă — a democrației-cooperatiste. Ea este parte integrantă a atotcuprinzătoarei democrații socialiste, care îi conferă posibilități largi de manifestare.

Documentele de partid au subliniat nu o dată caracterul obiectiv și funcțional al democrației cooperatiste, relevînd faptul că, acolo unde cooperatorilor li s-au creat condiții optime de exercitare a drepturilor, avem unități puternic consolidate, în continuă dezvoltare, capabile să contribuie cu cantități mari de produse agricole la fondul central al statului și să asigure venituri ridicate la ziua-muncă. Adevărul este confirmat în județul nostru de cooperative ca cea din Oprișor, unde se efectuează anual un volum însemnat de investiții, îndeosebi în plantații. Deși investițiile respective solicită cheltuieli foarte mari și de durată, neaducînd deocamdată venituri, ele nefiind încă pe rod, cooperatorii din Oprișor nu numai că nu și-au pierdut răbdarea, ci din contră, muncesc asiduu pentru sporirea și întreținerea plantațiilor tinere, propunîndu-și chiar să mărească ritmul plantărilor în anii următori și să le diversifice, extinzînd, alături de vie, și patrimoniul pomicol. Explicația acestei stări de lucruri constă în aceea că investițiile au fost hotărîte de către cooperatori, în exclusivitate, în cadrul unor dezbateri ample, iar ei aduc acum la îndeplinire propriile decizii.

Sectorul economic stă, de altfel pretutindeni în județul Mehedinți, în atenția cooperatorilor. La propunerea lor, consiliile de conducere ale cooperativelor și biroul executiv al uniunii noastre au luat măsuri de valorificare a unor importante resurse locale. Amintim, între acestea, confecționarea de împletituri din papură și răchită la cooperativa din Jiana, fabricarea cahlelor de teracotă la Șișești, a cărămizii și țiglei la Gogoșu. S-au soldat

(Continuare în pag. a 4-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— Acum să te văd brigadierule, cîte zile-muncă ne treci pe ziua de azi...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Din sumar:

● *Cuvîntul specialistului: EXPLOATĂM RAȚIONAL AGREGATELE DE ASPERSIUNE? (pag. 2)* ● *Opinii: ȘI ÎN COOPERATIVA AGRICOLĂ SE POT EFECTUA CERCETĂRI UTILE (pag. 3)* ● *CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC (pag. 4)* ● *Ancheta noastră: DIN AVUTUL OBȘTESC CA DIN BUZUNARUL PROPRIU... (pag. 6)* ● *VARIETĂȚI (pag. 7)* ● *Oameni, locuri, fapte — Dahomey 1968: FERMENTUL PROGRESULUI (pag. 8).*

EXPLOATĂM RAȚIONAL AGREGATELE DE ASPERSIUNE ?

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Utilajul tehnologic de irigat cu care sînt înzestrate unitățile agricole din sectorul de stat sau cooperatist este în continuă perfecționare. Se constată însă că modul de funcționare și exploatare propriu-zisă a acestui utilaj nu este încă perfect cunoscut peste tot. De aceea, vom prezenta în cele ce urmează principalele caracteristici privind utilizarea agregatelor de aspersiune folosite curent în unitățile agricole.

Agregatele cu jet lung de tip IAJ (JAJ 60 s ; JAJ 60 I 2 ; AAJ I 4) echipate cu düză de 36 mm, asigură un debit de 35 l/s și o rază maximă de 55—60 m putînd acoperi într-o singură poziție suprafața de 0,95—1,00 ha.

Pentru administrarea unei norme de 600 m³/ha, timpul de staționare al agregatului, într-o poziție, va fi de circa 4 1/2 ore. Socotind încă 1/2 oră pentru ridicarea sorbului, așezarea lui în poziție de transport și montarea agregatului în poziția a II-a, înseamnă că pentru udarea suprafeței de 0,95 ha sînt necesare 5 ore; folosindu-se utilajul 20 de ore din 24, în 2 schimburi, cu 4 poziții de lucru, se pot uda 0,95 × 4 = 3,8 ha pe zi, sau 38 ha în 10 zile.

Pentru norme diferite de udare și în cazul utilizării altor düze, se poate stabili în mod asemănător timpul de staționare, într-o poziție, și apoi numărul de mutări sau suprafața udată zilnic.

În funcție de distanța dintre canalele distribuitoare de sector, instalațiile de aspersiune pot fi folosite în diverse scheme de lucru. La agregatele cu jet lung de tip IAJ, distanța dintre 2 canale este de 80—100 m. Pe marginea canalului, agregatul se deplasează făcînd stații din 80 în 80 m, atunci cînd aspersorul se rotește în cerc, sau din 50 în 50 m, cînd irigă un sector de cerc.

În unități există la ora actuală și agregate cu jet mediu de tip IAC (APT4; APT4M; GPT2 și GPP), echipate cu o aripă de udare, pe care funcționează simultan 4 aspersoare. La o presiune de regim de 35 kg/cm², aceste aspersoare debitează 7,5 l/s și asigură o pluviometrie de 11,4 mm/ha. O aripă de udare acoperă într-o singură poziție, în așezarea de 48 × 48 m, 0,8216 ha. În așezare de 42 × 42 m, aceeași aripă udă numai 0,7056 ha.

Debitul unei aripi este de 30 l/s la care, socotind o pierdere de 5 la sută pe conductă, revine 31,5 — 32 l/s. Suprafața acoperită de o aripă, într-o poziție, este de 0,7056 ha, iar în 3 poziții succesive de 2,12 ha. Cantitatea de apă necesară pe această suprafață pentru administrarea unei norme de 600 m³/ha este de 1 372 m³. Volumul care poate fi asigurat de o aripă, într-o oră, atinge 115 mc/ha.

Rezultă deci că timpul de staționare a agregatului, într-o poziție, în care se pot pompa 1 372 m³ apă la ha, va fi de 11 ore și 36 minute.

Folosindu-se scheme de lucru cu 6 poziții ale aripei, din același punct de alimentare a agregatului, rezultă că în 2 schimburi a 11 ore și 36 minute fiecare, putem uda cu un agregat echipat cu aripă dublă 4,24 ha într-o zi.

Și în cazul agregatelor de tip IAC, în măsura în care în funcție de provizia momentană de apă în sol, cultura și solul pe care lucrăm norma de udare este mai mică de 600 mc/ha, timpul de staționare se reduce, randamentul utilajului crește, realizîndu-se în același timp irigarea unei suprafețe mai mari și condiții mai favorabile de organizare a muncii.

Noul agregat de pompare îmbunătățit, prin echiparea lui cu motor de 65 C.P., pompă de 2 AM—5 țoli și aspersoare ASM1, intrat în dotarea unităților începînd din acest an, asigură parametri funcționali superiori, care duc la un randament sporit. (schema). Pentru o înălțime de pompare de 42 m, debitul lui este de 40 l/s; cu alte cuvinte agregatul amintit poate acționa cu un număr de aripi al căror debit să nu depășească pe cel arătat, iar lungimea unei aripi și presiunea de regim a aspersorului să nu cumuleze pierderi de sarcini mai mari de 42 m.

Plecînd de la acest considerent, în funcție de utilajul existent în dotație, tip de aspersor, düze de schimb etc., se pot monta aripi de udare de lungimi variabile, care pot realiza pluviometrii, debite și presiuni de regim corespunzătoare normelor de udare pe care dorim să le administrăm culturii și solului pe care lucrăm.

Permeabilitatea terenurilor mijlocii din Bărăgan și Dobrogea, asigură infiltrarea apei căzute pe sol în cantitate de 60—65 l/m², fără a se produce băltiri, ceea ce corespunde unei pluviometrii de 6—6,5 mm/ha.

Luînd aceasta ca bază se alege tipul de aspersor a cărui düză să permită trecerea debitului cerut de aplicarea normei de udare pe care ne-am propus s-o administrăm, într-un anume interval de timp, fără ca presiunea de regim cumulată cu pierderile de sarcină pe aripă să depășească 42 m.

Aspersorul ASM1, utilizat în general la această instalație, cu düza de 7 mm și așezare de 24 × 24 m, la o presiune de regim de 3,5 kg/cm², asigură un debit de 3,45 mc/ha sau 0,958 l/s și o pluviometrie de 6 mm/ha. Pe o aripă funcționează simultan 10 aspersoare cu un debit total brut de circa 10 l/s. Lungimea aripei duce la pierderi de sarcină liniare și locale de circa 7 m, care cumulate cu presiunea de regim de 35 m, nu depășește înălțimea de pompare a agregatului.

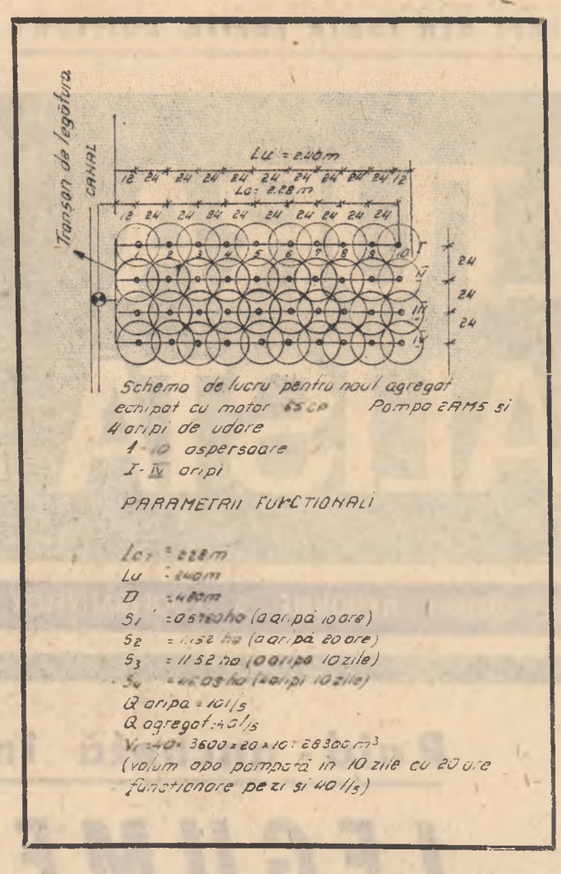
Transeu de legătură
CANAL
Lu = 240m
Lo = 228m
12 24 24 24 24 24 24 24 24 24 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
24
24
24
Schema de lucru pentru noul agregat echipat cu motor 65 cp Pompa 2AM5 și 4 aripi de udare
1-10 aspersoare
I-IV aripi
PARAMETRII FUNCȚIONALI
Lo = 228m
Lu = 240m
D = 480m
S1 = 0,576 ha (o aripă 10 ore)
S2 = 1,152 ha (o aripă 20 ore)
S3 = 11,52 ha (o aripă 10 zile)
S4 = 46,08 ha (4 aripi 10 zile)
Q aripa = 40 l/s
Q agregat = 40 l/s
V = 40 · 3600 · 20 · 10 = 288000 m³
(volum apă pompată în 10 zile cu 20 ore funcționare pe zi și 40 l/s)

Dacă debitul unui aspersor este de 0,958 l/s, debitul net al unei aripi va fi deci de 9,58 l/s. Socotind 0,5 la sută pierdere pe aripi, adică un randament de numai 0,95 la sută, rezultă că debitul brut al unei aripi va fi de 10 l/s sau 40 l/s pentru 4 aripi cu funcționare simultană.

Lungimea de udare a unei aripi este de 240 m. Suprafața udată de o aripă, într-o poziție, atinge 0,5760 ha (240 m × 24 m).

Suprafața udată de un agregat echipat cu 4 aripi într-o poziție va fi deci de 0,5760 m × 4 = 2,3 ha.

Dacă administrăm o normă de udare de 600 mc/ha, timpul de staționare al aripii și respectiv al agregatului cu 4 aripi, într-o poziție, va fi de 10 ore, în care timp se pot uda 2,30 ha.

Rezultă din cele arătate că dacă organizăm munca în două schimburi a 10 ore, utilajul va putea funcționa 20 de ore din 24, suprafața udată într-o zi ajungînd la 4,6 ha.

Ing. Ene TUDOR
I.P.I.F.

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În intervalul 2—8 iulie a.c. vremea a fost frumoasă și călduroasă, exceptînd primele 3 zile, cînd a fost instabilă și răcoroasă. Temperaturile maxime cele mai ridicate din aer, înregistrate la 8 iulie, au oscilat între 36° (în sudul și estul țării) și 31° (în nordul Transilvaniei).

În stratul arabil al solului, temperaturile medii din ultima zi a intervalului au oscilat, în general, între 25°—30°, fiind mai ridicate în sudul Olteniei (28°—32°).

Din ploile căzute mai ales sub formă de averse, s-au măsurat cantități de apă de 10 la 30 mm, în cea mai mare parte a Moldovei, în Transilvania și pe litoral. În aceste condiții, rezervele de umiditate accesibilă plantelor din stratul de sol de 100 cm, în culturile de porumb neirigat, au crescut cu 10—15 mm în podișul Birladului și depresiunea Făgărașului, în timp ce în Cîmpia de Vest, Transilvania și nordul Moldovei au scăzut cu 15—25 mm, iar în cîmpia din sudul țării cu 25—50 mm. Astfel, rezervele de umiditate în stratul de 100 cm la cultura porumbului, la 8. VII. a.c. sînt cuprinse între 25—40 la sută din c.a.a. în sudul țării și 40—60 la sută din c.a.a. în restul teritoriului.

TIMPUL PROBABIL DE LA 11 LA 17. VII. a.c. Vreme în general frumoasă și călduroasă la începutul intervalului, la sfîrșitul intervalului cerul se va acoperi treptat începînd din vestul țării și vor cădea averse de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit, predominînd la început din sectorul sud-vestic, apoi din vest.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între 12° și 22° iar cele maxime între 23° și 33° local mai ridicate în sud-estul țării.

În săptămîna următoare, rezervele de apă din stratul de 100 cm, în cultura porumbului neirigat vor continua să scadă cu 5—10 la sută c.a.a. în cîmpia de vest și Transilvania și cu 10—15 la sută c.a.a. în cîmpia din sudul țării și Moldova.

Scrisori

Fluctuația mecanizatorilor poate fi stăvilită

În ce grad influențează mecanizatorul asupra nivelului prețului de cost al I.M.A.? În ce proporție poate interveni mecanizatorul în reducerea sau depășirea acestui principal indicator? Care este, în acest caz relația om-mașină? În structura prețului de cost pe 1968 în unitatea noastră, cheltuielile cu repararea tractoarelor și mașinilor agricole reprezintă — 26 la sută, cu carburanții și lubrifianții — 12 la sută, și cu salariile și premiile mecanizatorilor — 24 la sută. Reparațiile capitale la clădiri, construcții utilaje, cheltuielile administrative și gospodărești și salariile și premiile personalului administrativ intră în calculul prețului de cost cu un procent de șase la sută. O dată cu organizarea I.M.A. pe principiul gestiunii economice proprii în calculul prețului de cost a intervenit un element nou: amortismentul mijloacelor fixe. În întreprinderea noastră amortismentul mijloacelor fixe reprezintă 32 la sută din cheltuieli.

Așadar, primele trei elemente (62 la sută) și anume cheltuielile cu repararea tractoarelor și mașinilor agricole, cu carburanții și lubrifianții și cu salariile și premiile mecanizatorilor au ponderea cea mai mare în calculul prețului de cost. Asupra acestor elemente care sînt variabile, intervine mecanizatorul în sensul reducerii sau, dimpotrivă, al creșterii lor. Anul trecut, cheltuielile cu piesele de schimb, combustibilii și lubrifianții au reprezentat 38 la sută din volumul total al cheltuielilor. Cele mai mari consumuri de astfel de materiale s-au înregistrat la acele formații de lucru unde fluctuația tractoriștilor a fost mai accentuată. *Anul trecut, peste 30 la sută din mecanizatorii noștri au plecat din unitate. Analizînd cheltuielile efectuate pe o mașină exploatată pe parcursul anului de doi, trei și patru tractoriști am observat că ele sînt cu 40—50 la sută mai mari decît cele pe care a lucrat un singur mecanizator.*

Pentru exploatarea corespunzătoare a parcului de mașini și tractoare din dotație am procedat la predarea utilajului fiecărui mecanizator în parte. *Am stabilit, de asemenea, ca la încadrarea mecanizatorilor în diferite categorii de salarizare, precum și la acordarea premiilor să ținem cont, printre altele, și de modul în care aceștia stochează mașinile, și de valoarea pieselor consumate între două reparații. Planul de măsuri pe care l-am întocmit prevede întărirea disciplinei în folosirea mașinilor și a fondului de timp pentru executarea a cît mai multe ore în brazdă.*

Aceste măsuri și multe altele pe care le-am întreprins în unitate nu sînt însă suficiente pentru stăvilirea fluctuației cadrelor. Firește că o parte din greutățile pe care le întîmpinăm vor fi rezolvate o dată cu transformarea S.M.T. în întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, dar mai sînt încă o serie de probleme care sînt încă în suspensie. Este vorba de asigurarea hranei calde pentru mecanizatori și a unor sedii de lucru dotate cu minimul necesar desfășurării procesului de producție. Nu ar fi cred, lipsit de interes dacă s-ar studia posibilitatea acordării mecanizatorilor de locuri de casă în comunele unde aceștia își desfășoară activitatea.

Gheorghe PRAȚA
inginer șef al I.M.A. Episcopia-Bihor, județul Bihor

Cu pricepere și hărnicie

Lucrau de multe ore. Greblau, nivelau, stringeau pietrele și cioatele aduse de apă. Încet, locul destinat amenajării plajei se contura tot mai distinct, pe 600 de metri pătrați.

Acolo, pe rîul Doameni, de lîngă Pitești, dincolo de pod, salariații Direcției județene Argeș de îmbunătățiri funciare și organizarea teritoriului, zoreau lucrul cu tragere de inimă și pricepere. Fuseseră solicitați ei, întrucît nu era vorba numai de muncă fizică, ci și de sistematizarea unui loc, unde „faleza" era sălbatică, plină de arbori bătrîni, cătină și prundiș. Era necesar ca plajei să i se determine un contur estetic, să i se deschidă o cale de acces potrivită, în sfîrșit, să i se lase cadrul natural existent, cu boschetele ce se cereau uniformizate și curățate de uscături.

Am notat cîțiva dintre salariații acestei unități, tineri și vîrstnici, care au muncit cu multă tragere de inimă: Vasile Olteanu, Constantin Bebu, Marin Udrescu, Ion Ghiocel, Constantin Păduraru, Maria Popa, Florica Apostolescu, Silvia Birnea, Adina Chiorescu.

Gh. CRUCEANĂ
economist

Bani buni

O mare parte din veniturile bănești ale cooperativei agricole din Brazi, județul Prahova, se obțin în cadrul celor două secții anexe de fabricare a teracotei. Acordîndu-se o deosebită atenție aprovizionării cu pămînt, nisip și alte materiale necesare, procesul de fabricație nu cunoaște stagnări. Drept urmare, și în acest an cooperatorii de aici au dobîndit bani buni de pe urma fabricării teracotei: în primul semestru s-au produs aproape 135 000 de plăci, în valoare de peste un milion de lei, depășindu-se cu mult prevederile. Fiecare din cele trei cuptoare produce zilnic 350 de plăci de teracotă. Fiind de bună calitate și destul de ieftină, teracota de Brazi este mult solicitată în județele Prahova, Buzău, în Moldova, Bărăgan și Transilvania.

Stan ROȘCULEȚ
merceolog

O necesitate: școlile de floricultură

Am citit cu mult interes articolul „Școli de floricultură", apărut de curînd în revista „Agricultura socialistă". Astăzi, mai mult ca oricînd, florile au devenit un simbol în diferite împrejurări din viața omului. În multe părți ale Moldovei se mai păstrează și acum vie sărbătoarea florilor de liliac, a celor de tei, salcîm etc. Cîtă bucurie încerci, admirînd florile din parcuri, de pe străzi și bulevarde, din curțile multor gospodari...

Tocmai pentru că iubesc mult florile, țin să semnalez faptul că pe ogoarele, pajiștile și grădinile din nordul Moldovei, se găsesc multe flori și plante care, prin frumusețea și importanța lor, au fost declarate monumente ale naturii. Datorită însă neingrijirii, multe din acestea, fiind și destul de rare, dispar. Acesta este un motiv în plus care mă determină să susțin și eu înființarea unor școli de floricultură cu o durată de trei ani. În afară de practicarea frumoasei meserii alese, unii specialiști, absolvenți ai acestor școli, vor putea duce și o muncă susținută pe lîngă institutele de cercetări pentru producerea și formarea de noi soiuri și specii de flori.

Octavian ZUS
tehnician.

Un nutreț valoros: FRUNZARELE

Experiența cooperatorilor din județul Brașov

În condițiile acestui an, cînd, datorită precipitațiilor mai reduse, producția de iarbă și fîn a pajiștilor naturale este sub nivelul potențialului real, **pregătirea unor cantități cît mai mari de frunzare constituie una din principalele căi de acoperire a deficitului de furaje.** Dintr-un calcul făcut împreună cu dr. Gheorghe Comănici, director adjunct al direcției agricole a județului Brașov, rezultă că, folosind frunzarele în hrana oilor, în acest județ se poate realiza o economie de cel puțin 1 000 de vagoane de fînuri.

Dar, pentru a avea o valoare hrănitoare cît mai mare, frunzarele, ca de fapt orice nutreț, trebuie recoltate și păstrate după anumite reguli. Experiența crescătorilor de animale din Zărnești, Șinca Nouă, Poiana Mărului, Bran și multe alte localități din județul Brașov, demonstrează că și în anii agricoli buni, frunzarele pot constitui o rezervă importantă de furaje.

— La noi, în Șinca Nouă, spunea Ilie Tunsoi, cunoscut crescător de animale, suprafața mai redusă a pajiștilor ne-a obligat să apelăm și la alte resurse furajere. În urma unei experiențe de mai bine de 20 de ani, pot afirma că **un frunzar bine pregătit este consumat de oi cu tot atîta poftă ca și un fîn de bună calitate.** Mai întîi de toate, trebuie să cunoști perioada optimă pentru recoltatul frunzelor, care specii de arbori dau frunzarele cele mai bune și, bineînțeles, tehnica pregătirii frunzarului. **Recoltatul frunzarelor trebuie să înceapă o dată cu cositul ierburilor și să se încheie înainte de căderea primelor brume, cînd frunzele nu mai sînt consumate cu plăcere de către animale.** La noi în sat, majoritatea oamenilor recoltează frunzarele de pe pășunile și fînețele unde urmează a se efectua lucrări de defrișare. După tăierea ramurilor și a lăstarilor înfrunziți de la grosimea unui deget la cea a brațului, îi încărcăm și-i transportăm la locul destinat depozitării. Construcția frunzarului este destul de simplă: trei perechi de țăruși ceva mai groși, înfipți în pămînt în așa fel încît să aibă înălțimea de 2—3 metri.

Înainte de depozitare și transport, **materialul recoltat trebuie să rămînă pe loc o zi, pentru pălirea frunzelor.** La clădirea frunzarului, avem în vedere ca un rînd de lăstari să fie așezat cu vîrfurile spre un capăt, iar următorul invers; și așa pînă la înălțimea țărușilor, după care frunzarul clădit este acoperit cu scînduri, carton gudronat, paie sau rogoz. Cele mai bune frunzare, pe care în general le folosim în primele luni de stabulație, le-am realizat din frunze de mesteacăn, răchită, plop și stejar.

Sătenii din Poiana Mărului folosesc, cu bune rezultate și frunzarele de alun, carpen și salcie. Arinul și fagul ne spune Iosif Bobei — nu au dat rezultatele așteptate. Poenarii folosesc, de fapt, două tipuri de frunzare. Unul ca cel întîlnit la Șinca Nouă, cu deosebire că ramurile se așează între stîlpi sub formă de snopi și, al doilea, mai simplu, sub formă de căpiță. După alegerea unui loc mai ridicat și mai uscat, se înființează în pămînt un țăruș înalt de circa 3 metri. Apoi, în jurul lui se clădesc lăstarii cu vîrfurile în sus, mai întîi cei mai mici, iar apoi, treptat, cei mai înalți. Ultimul strat, format din rămurele, se așează cu frunzele în jos, iar drept acoperiș se folosesc rogozuri sau alte ierburi mai puțin valoroase. Cu astfel de frunzare, poenarii economisesc anual cîte cel puțin 100 kg de fîn pentru fiecare oaie.

La cooperativa agricolă din Zărnești, de această activitate se ocupă echipa formată din zece cooperatori, în frunte cu Gheorghe Cățoiu, om cu multă experiență în această direcție.

Dispunem de 1 050 de taurine și peste 4 200 de ovine, ne-a spus Horia Coman, președintele cooperativei. Pe lîngă fînurile de pe pajiștile naturale și de pe fînețele cultivate cu trifoliene, în fiecare an pregătim cantități însemnate de frunzare. Anul acesta, de pildă, ne-am propus să realizăm peste 500 de tone.

Ne aflăm într-o perioadă în care aceste metode de pregătire a frunzarelor, temeinic verificate de o practică îndelungată, pot fi generalizate. Atît în unitățile agricole socialiste, cît și în gospodăriile personale, frunzarele constituie o importantă rezervă de furaje.

B. ION

LEGUMELE

(Urmare din pag. 1)

norîndu-se acest element economic, într-o serie de cooperative tomatele au fost lăsate să se coacă peste măsură. La Bărcănești, unde se cultivă 45 ha cu tomate, din care 1 ha în solar, s-a livrat pînă la 5 iulie pentru export doar 1 vagon din cele 25 vagoane contractate; la Pelinu, 1,3 vagoane din 12 contractate. Și într-un loc și într-altul, ca și în cooperativele din Dărăști-Vlașca și Brănești, chiar și o rapidă trecere prin culturi arată că marfă aptă pentru export a existat în cantități mult mai mari. De ce nu a fost valorificată? Pentru că prezența reprezentanților centrelor de valorificare — Urziceni, Vidra, Brănești — se face slab simțită în aceste unități. Pentru că sînt prea puțin cunoscute condițiile de export și avantajele bănești cuvenite celor ce contribuie la realizarea producției. Dar și pentru că nici specialiștii, nici conducerile cooperativelor nu urmăresc suficient această acțiune.

În aceste ultime zile de livrare a tomatelor la export recoltările vor fi intensificate. Pierderile unităților care și-au neglijat propriul interes nu mai pot fi însă recuperate. Este o experiență de care va trebui să se țină seama la următoarele culturi destinate exportului.

Depășirea momentului optim de recoltare este însă tot atît de păgubitoare și cînd e vorba de piața internă. Și această tendință se manifestă în unele unități. La Pelinu, parte din castraveți s-au recoltat după ce pierduseră aspectul comercial.

Un rol activ în impulsionarea recoltărilor și livrărilor îl au recepționerii. Ștefan Constantin, delegatul centrului de valorificare a legumelor și fructelor Vidra, pare a fi pus la cooperativa agricolă din Dărăști-Vlașca doar ca să încurce lucrurile. „Marfa e slabă, nu mi-o primește Capitala", se plînge el mereu. Și o încadrează cu regularitate la categorii inferioare, neținînd seama de prevederile STAS-ului. Într-o zi — 22 iunie — cînd piața nu se plîngea de abundență, a respins în totalitate legumele, ca necorespunzătoare. Predate însă de cooperativă direct la I.L.F. București, aceleași produse au fost recepționate în întregime la categoriile stabilite în cooperativă. Semnalăm faptul, pentru că de pe urma unei asemenea „recepționări" piața pierde produse, iar conducerea cooperativei timp pentru întocmirea de plîngeri și sesizări.

Între secetă și... agrotehnică

Se plîng în aceste zile mulți legumicultori că la unele culturi producțiile sînt cu mult sub așteptări. Cauza? Peste tot e școasă în evidență, bineînțeles, seceta. Se omite însă că: mazărea, fasolea că și ceapa, s-au semănat în teren neirigat (Valea Dragului, Dărăști-Vlașca), că acolo unde s-a pus ceapă ceaclama, semănatul s-a făcut în general prea adînc și cultura a „scăpat" în parte în buruieni (Dărăști-Vlașca), că morcovul prezintă în unele locuri goluri în cultură, chiar în condiții de irigare (Ileana), datorită unei însămînțări neuniforme. La cooperativa din Brănești, doar 20 ha din cele 48 ha cu roșii sînt arăcite, plantele sînt necopilite și necîrnite. Cultura de varză timpurie de la Ștefănești, netratată la timp a fost puternic invadată de dăunători. În nici unul din aceste cazuri, ploaia, oricît de binevenită, nu putea suplini agrotehnica. Ridicăm această problemă pentru că și **producția lunilor următoare depinde în mare măsură de modul în care se respectă agrotehnica.**

Se mai află încă în curs de plantare și însămînțare o serie de culturi. Se vor realiza astfel în județ 6 980 ha cu culturi succesive și suplimentare. Agrotehnica trebuie respectată încă de la început. La cooperativa din Ileana, însă, la 5 iulie se plantau răsaduri de tomate în mod incorect: prea jos pe bilon, cu o irigație necorespunzătoare. Multe cooperative au primit sămînță de ceapă perenă, dar brigadierii și chiar specialiștii (Dărăști-Vlașca) nu cunosc suficient cerințele acestei culturi noi. Nu sînt binecunoscute nici condițiile de plantare ale culturii întîrziate de ceapă verde. Se pare chiar că pe întregul județ e periclitată respectarea celei mai importante cerințe: **semănatul la timp.** La 8 iulie mai erau de realizat încă culturi succesive și suplimentare pe 2750 ha. Direcția agricolă județeană a luat inițiativa, de altfel, foarte bună, de a organiza la Casa Agronomului Săftica, instruirea specialiștilor și brigadierilor din unități tocmai în legătură cu diferitele probleme ale culturilor tîrzii. Începută cu întîrziere, această instruire efectuată în serii de cîte 3 zile, nu s-a terminat însă nici acum. Cînd și cum vor mai putea aplica inginerii în unități lucrări al căror termen de execuție e depășit?

S-a realizat în această primăvară în județul Ilfov o suprafață de peste 200 de ha de culturi timpurii, în solarii. La Domnești de pe 5 ha. de solarii, cultivate cu tomate, ardei gras și vinete s-a realizat, pînă acum, un venit de 1 020 000 lei. Cel puțin încă pe atît va asigura producția ce urmează să se mai recolteze.

Pe baza unor astfel de rezultate, așa cum am aflat la Direcția agricolă, întreaga suprafață de solarii va fi utilizată și în ciclul II. Dar sistemul legumiculturii în solarii nu a „prins" în toate unitățile. Vinovat de data aceasta pare a fi... vîntul. De fapt e vorba de anumite greșeli de construcție, care au făcut ca la unele unități — Dărăști, Pelinu, Adunații - Copăceni — solariile să fie acum doar niște biete schelete de lemn de care atîrnă fîșii de polietilenă. De aceea la Pelinu, ciclul II nici nu mai intră în preocupări. La Valea Dragului, unde de altfel, solarul a dat bune rezultate, nu sînt asigurate răsadurile de roșii necesare celor 3 ha. Receparea culturii actuale lucrare greoaie și care nu reprezintă soluția cea mai fericită, nu se va putea practica pe toată suprafața. La Bărcănești, solarul este foarte bine organizat și există răsaduri, dar apa e în cantitate insuficientă.

S-ar putea ca asemenea situații să nu reprezinte cazuri izolate. Ele trebuie urmărite și unitățile ajutate. **Solariile sînt menite să asigure producție și în ciclul II, practic, nu numai scriptic.**

Toate aceste aspecte ce ies la iveală, acum în plină desfășurare a procesului de producție legumicol, vor trebui analizate de organele agricole județene și de fiecare unitate în parte. Măsuri operative și cît mai eficiente vor face posibil ca situației climatice dificile din acest an să nu i se adauge nici o „cauză subiectivă".

Aprecierile specialiștilor

Din punct de vedere nutritiv, frunzarele se pot compara cu un fîn de calitate mijlocie. Unele frunzare sînt bogate în caroten (120—160 mg la un kg de substanță uscată), altele, ca cele de mesteacăn, anin, plop, au un conținut ridicat în calciu (9—15 g la un 1 kg de substanță uscată). În general, substanțele minerale ca și alți componenți chimici (proteine, grăsimi, extractive neazotate, vitamine etc.) variază de la specie la specie de arbore și în cadrul aceleiași specii, în funcție de condițiile pedoclimatice.

După anumite date, frunzele de plop pot conține 84 la sută substanță uscată, din care 10,80 la sută proteină brută, 8,70 la sută grăsime brută, 39,60 la sută substanțe extractive neazotate, 17,40 la sută celuloză și 7,50 la sută cenușă, cu o valoare nutritivă de 0,52 U.N. la 1 kg de frunze.

Frunzele de salcîm pot conține 90,42 la sută substanță uscată, 17,37 la sută proteină brută, 6,02 la sută grăsime brută, 37,88 la sută substanțe extractive neazotate, 20,30 la sută celuloză și 8,85 la sută cenușă, cu o valoare nutritivă de 0,46 U.N. la 1 kg.

Comparativ cu frunzele, ramurile de salcîm conțin o cantitate mai mică de proteină brută, substanțe extractive neazotate și cenușă; în schimb, au o cantitate aproape dublă de celuloză, ceea ce se reflectă în valoarea nutritivă cu mult mai scăzută.

Cantitățile de frunzar administrate zilnic variază după specie și greutate corporală. În general se recomandă în hrana oilor în cantitate de 1—1,5 kg, iar a vacilor de 4—5 kg.

Dr. I. GROZA
de la Laboratorul central de control sanitar-veterinar al alimentelor și furajelor București

Fotoreportaj

LA STAȚIUNEA EXPERIMENTALĂ AGRICOLĂ LIVADA

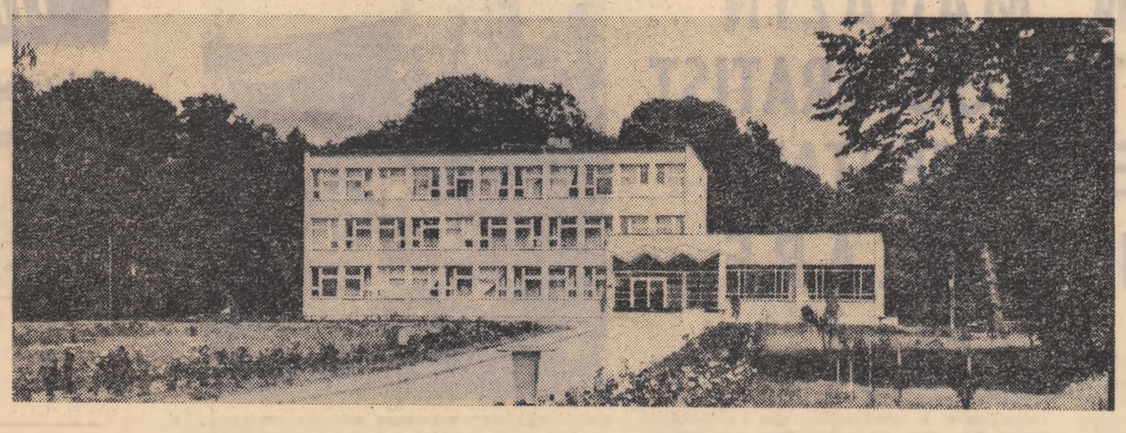

Sediul central și laboratoarele stațiunii

În cadrul temei „modificarea compoziției chimice a plantelor furajere în urma fertilizării", ing. Aurelia Lăpușan lucrează la determinarea conținutului în fostor

Stațiunea experimentală agricolă Livada își concentrează activitatea spre cercetarea științifică a celor mai importante probleme specifice agriculturii din nordul Transilvaniei.

Bucurîndu-se de condiții optime de lucru, laboratoare și aparatură modernă, tînărul colectiv de cercetători ai stațiunii este angrenat în realizarea unei tematici legată de ameliorarea terenurilor podzolice, combaterea eroziunii solurilor, introducerea în cultură a celor mai productive soiuri de plante. Un însemnat număr de teme privește perfecționarea raselor de animale și în special a rasei de taurine Brună de Maramureș, precum și îmbunătățirea producției pajiștilor naturale.

Cu o rație zilnică de 600 g amestec de concentrate și lucernă la discreție, unul din loturile experimentale de miei puși la îngrășat, a atins, la vîrsta de 4 luni, greutatea medie de 25 kg.

În casa de vegetație a stațiunii, prin artificializarea condițiilor de mediu, termenul de executare a diferitelor experiențe este mult scurtat față de posibilitățile oferite de mersul normal al vegetației în cîmp

Foto și text : R. LUCIAN

COLȚUL APICULTORULUI

Dovleacul, o plantă meliferă valoroasă

Pe lîngă calitățile sale ca plantă furajeră, dovleacul este în același timp și o foarte valoroasă plantă nectaro-poleniferă. Pentru culesurile tîrzii mai ales, sfîrșit de vară-toamnă, cînd în regiunile de cîmpie flora meliferă este în general săracă, dovleacul asigură nectar și polen pentru întreținerea și dezvoltarea familiilor de albine înaintea perioadei de iernare.

Din cercetările efectuate în cadrul Stațiunii centrale de apicultură și sericicultură, a rezultat că durata înfloririi și, ca urmare, și a culesului la dovleac este foarte lungă, de la începutul lunii iulie și pînă la sfîrșitul lunii septembrie. Cantitatea de nectar a oscilat, în medie, de la 35 pînă la 108 mg pentru o floare, cu o concentrație medie de 30—40 la sută zahăr ; producția de nectar la hectar, la dovleacul în cultură pură a oscilat între 72—200 kg, cu o concentrație medie de 35 la sută zahăr. În general se poate afirma că în condiții favorabile de secreție, o floare de dovleac produce nectar cît 100 de flori de salcîm. Pe baza rezultatelor obținute s-a stabilit că intensitatea maximă a secreției are loc între orele 7—9, cînd cantitatea de nectar produsă reprezintă 77 la sută din producția totală de zahăr, iar valoarea concentrației de zahăr a nectarului se situează aproape de limita superioară.

Pe lîngă potențialul nectarifer ridicat al florilor de dovleac, și producția de polen, atît sub raportul cantitativ cît și cel calitativ, este remarcabilă : 21—36 mg în medie pe floare, sau, la hectar, 50 kg de polen prospăt la dovleacul în cultură pură și 16—18 kg la cel în cultură intercalată. În timp ce la alte plante, albinele trebuie să cerceteze zeci și uneori sute de flori pentru a realiza o singură încărcătură de polen, dovleacul asigură, în medie, de la o singură floare 2—3 încărcături.

Ing Ion CÎRNU
de la Stațiunea centrală de apicultură și sericicultură

Culesul la floarea-soarelui

Climatul secetos al anului acesta a imprimat și florii-soarelui un ritm mai precoce de înflorire, ceea ce impune amplasarea stupinelor în mijlocul sau în preajma lanurilor de floarea-soarelui, pentru a realiza o extracție substanțială, asigurîndu-se chiar rezerve pentru iarnă. Datorită polenizării capitulelor cu ajutorul albinelor se creează și posibilitatea sporirii producției la floarea-soarelui. În unele experimentări efectuate la cooperativa agricolă din Gîrlița, județul Constanța, în perioada 1962—1967, producțiile înregistrate la floarea-soarelui au variat între 637—721 kg la ha la parcelele nepolenizate și 1 426—1 600 kg la ha la cele unde s-a asigurat o colonie la hectar. În ceea ce privește cantitatea de miere obținută în medie de la fiecare stup, aceasta a oscilat de la 14,4 kg în anul 1964, la 21,60 kg în anul 1967.

Lunca Dunării, balta, terasele și văile dobrogene pe care lanurile de floarea-soarelui se întind pe suprafețe întinse reprezintă o sursă importantă de cules pentru albine și, în același timp, un teren propice în care apicultura poate contribui la sporirea producției agricole.

Ing. Iordache DOBRESCU
de la cooperativa agricolă Măgureni-Călărași, județul Ialomița

OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII

ȘI ÎN COOPERATIVA AGRICOLĂ SE POT EFECTUA CERCETĂRI UTILE

Se desfășoară, în anii noștri, în sectorul de cercetare agricolă o amplă activitate, menită să pună la îndemîna practicii elemente care să permită obținerea unor producții mereu mai mari și cu mijloace materiale cît mai economice. Ca inginer agronom într-o cooperativă agricolă de producție sînt direct interesat de ceea ce știința ne poate oferi pentru aplicare, în condițiile în care ne desfășurăm astăzi activitatea. Urmăresc deci îndeaproape realizările cercetătorilor în domeniul creării de soiuri noi, de înaltă productivitate, în domeniul stabilirii agrotehnicii celei mai adecvate fiecărei culturi, combaterii bolilor și dăunătorilor, creării unor noi tipuri de mașini etc.

Fără îndoială că sarcina noastră, a specialiștilor din unități, este de a prelua și a aplica în practică în timpul cel mai scurt de la elaborare, toate aceste rezultate ale cercetării științifice. Consider însă, că în condițiile țării noastre, cu relief frămîntat și cu variații de climă destul de sensibile, de la o zonă la alta, **rezultatele experimentale pot fi aplicate direct în producție, neschimbate și cu aceeași eficiență, mai cu seamă în unitățile situate în imediata apropiere a stațiunii unde ele au fost elaborate.** Mi se pare caracteristică această situație în special pentru Transilvania și nordul Moldovei, unde se poate aprecia că fiecărei unități îi corespunde un microclimat specific.

Găsesc, de aceea, necesar, ca **recomandările cercetărilor să fie aplicate în unități inițial, pe mici loturi experimentale. Fiecare recomandare ar putea fi astfel studiată în raport cu influența microclimatului local și cu condițiile și mijloacele materiale de care dispune unitatea respectivă.**

Teme de cercetare pentru asemenea loturi experimentale putem găsi cu ușurință : aprecierea, comparativă, a unor soluri noi de plante agricole, felul, doza, și timpul de aplicare a îngrășămintelor în condițiile strict locale ale unității, densitatea plantelor în funcție de fertilitatea diferitelor parcele etc. Rezultatele obținute ar însemna adaptarea recomandărilor făcute pentru o zonă de cultură la condițiile concrete ale unei unități.

Am încercat să inițiem asemenea experiențe în condițiile cooperativei agricole din Negrilești, unitate a cărei producție e orientată spre zootehnie și pomicultură, și care este situată pe un teren foarte frămîntat, dispunînd de soluri cu fertilitate naturală scăzută.

O problemă căreia ne-am propus să îi aflăm răspuns a fost aceea a normei optime de sămînță la ovăz. La această cultură, cu norma de 120—130 kg/ha, recomandată de literatura de specialitate și obișnuită în unitate, rezultatele erau nemulțumitoare. Am urmărit deci comparativ, pentru soiurile Cenad 88, Cenad 309 și un ovăz din populația locală, efectul unor cantități diferite de sămînță : 120, 130, 140, 150 și 160 kg/ha. Rezultatele au fost clare: în timp ce în cazul ovăzului din populația locală — cu sămînță mai mică și mai ușoară — producțiile maxime s-au realizat cu o normă de sămînță de 130 kg/ha, la soiurile de Cenad ele au fost înregistrate cu 150—160 kg de sămînță la hectar, cînd s-a putut realiza și densitatea de 400—450 plante la m.p.

Aceeași experiență ne-a condus la concluzia că, în aceleași condiții de sol și agrotehnică, ovăzul de Cenad asigură sporuri de recoltă de 30 la sută față de populația locală. Acesta din urmă însă, avînd o masă vegetativă mai mare, este mai indicat în amestec cu măzărichea, pentru borceagul de primăvară. Pe baza acestor rezultate am trecut anul acesta la folosirea soiurilor de Cenad, cu 150—160 kg de sămînță la hectar, pe întreaga suprafață de ovăz.

Am luat în studiu și alte probleme pe loturile experimentale. Mi-am propus astfel să verific capacitatea de producție a soiului de cartofi Bintje, ca soi de toamnă, în comparație cu soiul Merkur. Am pornit de la constarea că soiul Bintje — cunoscut ca semi timpuriu — a asigurat în condițiile de mare secetă de anul trecut, pe o suprafață de 2 ha, o recoltă cu 50 la sută mai mare ca a soiului Merkur, cunoscut ca cel mai productiv, în condițiile noastre.

Urmăresc, de asemenea, comportarea porumbului HD 98, comparativ cu HD 101 și HD 103. Mi se pare necesar acest lucru, deoarece nu numai în condițiile de la Negrilești, ci aproape în tot teritoriul fostului raion Dej, hibridul dublu 98 a dat rezultate mai slabe decît ceilalți doi, chiar la densitatea recomandată de 50 000—60 000 de plante la hectar. Voi verifica, totodată, în condițiile noastre, și precocitatea acestor hibrizi în legătură cu timpul optim de însămînțare a grîului.

Fără îndoială că problemele pe care ni le putem lămuri pe această cale sînt multiple. De aceea **consider că existența loturilor experimentale este absolut necesară și posibilă în fiecare cooperativă. Pe loturile experimentale, lucrările ar trebui efectuate de o echipă specială, căreia să i se încredințeze și loturile semincere existente în fiecare unitate, echipă care să dețină și mijloacele de care are nevoie : unelte, atelaje etc.**

Temele — în domeniul producției vegetale sau în zootehnie—ar trebui fixate de direcțiile agricole pentru fiecare unitate în parte, stabilindu-se împreună cu specialiștii acestora, o metodologie unică de cercetare. Este necesar, de asemenea, să existe, la nivelul județului, o evidență clară și corectă a rezultatelor obținute, să se creeze posibilitatea ca ele să fie prezentate într-o sesiune de comunicări, iar cele mai bune să fie publicate în presa de specialitate.

Pe această cale, nouă, inginerilor din unități, ni s-ar asigura și după terminarea facultății o continuitate a muncii din cercurile științifice studențești. Pentru noi aceste loturi pot să constituie, alături de rezultatele unității unde lucrăm, o adevărată carte de vizită a activității depuse, un criteriu de apreciere a activității noastre. Cooperativa, la rîndul ei, beneficiază astfel de o serie de recomandări strict corespunzătoare condițiilor de sol și de microclimat.

Ing. Valer BORȘA
de la cooperativa agricolă din Negrilești, județul Bistrița-Năsăud

Acțiunea de ameliorare a animalelor solicită reproducători de calitate

În acțiunea de îmbunătățire calitativă a efectivelor de animale, de ridicare a producțiilor medii, un rol important îl are calitatea reproducătorilor folosiți în procesul de reproducție. Datorită poligamiei specifice lumii animale și mai ales tehnicii însămînțărilor artificiale, calitatea reproducătorilor determină calitatea unui număr foarte mare de produși obținuți.

În țara noastră, însămînțarea artificială, ca metodă de reproducție, este extinsă la peste 55 la sută din efectivul de taurine și la circa 40 la sută din efectivul de ovine. Pentru aceasta, în centrele de reproducție și selecție se folosesc 1 100 de tauri și 4 700 de berbeci. **Cu toate că taurii existenți în rețeaua de însămînțări artificiale sînt de clasă record și elită, totuși, un număr foarte mare — peste 10 000 — folosiți în rețeaua de montă naturală, nu corespund întrutotul exigențelor privind calitatea lor.**

Principalii furnizori — stațiuni experimentale ale I.C.C.A. și întreprinderi agricole de stat, deținătoare ale celui mai valoros fond de rasă la aproape toate speciile de animale — realizează producerea de reproducători ca pe o sarcină care nu are ponderea principală. Aceasta, pentru faptul că în toate unitățile amintite prevalează producția-marfă de origine animală (lapte, carne, lînă). **De ce oare producerea reproducătorilor de calitate superioară nu poate constitui scopul principal al activității stațiunilor și unităților respective ? Căci și reproducătorul care garantează calitatea atitor exemplare poate fi considerat o producție-marfă valoroasă, de care trebuie să ne preocupăm cu toată răspunderea.**

Crearea fermelor de elită, cu animale nominalizate în cadrul fiecărei rase, acțiune prevăzută în studiul elaborat de Consiliul Superior al Agriculturii, ni se pare o măsură binevenită. În cadrul unor unități specializate s-ar putea aplica cele mai corecte măsuri tehnice și contribui astfel la ridicarea continuă a calității reproducătorilor livrați.

Multe din unitățile care livrează acum reproducători, mizind pe faptul că produșii respectivi sînt creditați cu o origine bună, o consideră suficientă pentru a-i face livrabili, neglijînd astfel creșterea acestora după o tehnologie specifică. Pentru a avea garanția că animalul ales poate fi într-adevăr un bun ameliorator este necesar ca **munca de identificare a reproducătorilor sau a femelelor din care aceștia trebuie reținuți, făcută de centrele de reproducție și selecție, prin controlul oficial al producției, să fie completată prin introducerea executării testului descendenței la reproducătorii folosiți.** Acesta ar permite precizarea calității genotipice a reproducătorilor și folosirea lor cu maximum de intensitate, prin crearea de depozite de material seminal congelat provenit de la cei mai valoroși.

Organizarea testului descendenței, capabilă să cuprindă verificarea unui număr cît mai mare de reproducători, va trebui făcută conform prevederilor programului de ameliorare, prin crearea acelor unități, nominalizate ca ferme de reproducție sau înmulțire, care să aibă animale cu un bun nivel productiv și care să poată oferi garanția executării acestei lucrări. Reușita acestei acțiuni mai depinde **de existența unui personal calificat în cadrul tuturor centrelor de reproducție și selecție, de modernizarea sistemului informațional și de prelucrare a datelor.**

De asemenea, importantă și necesară este creșterea tăurașilor destinați reproducției, în centre care să funcționeze pe lîngă centrele de reproducție și selecție. Aceasta ar da posibilitatea instalării precoce a unor reflexe corecte, efectuării controlului timpuriu al indicilor cantitativi și calitativi ai materialului seminal, începerea timpurie a testului descendenței, lucrări tehnice de o deosebită importanță care nu se pot face în unitățile producătoare, deoarece necesită un personal calificat și utilaj adecvat.

Dr. ing. Smarand DUICA

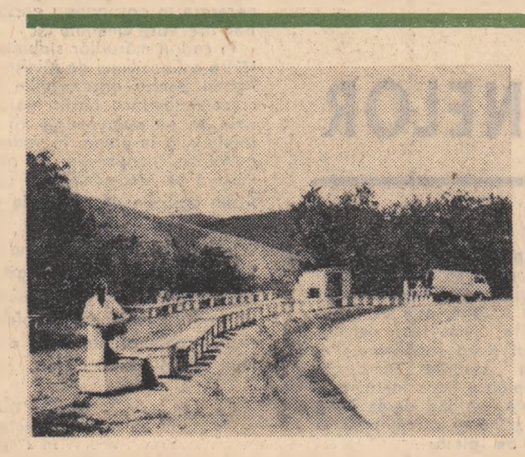

Stupina I.A.S. Răcăciuni, județul Bacău, organizată în 16 secții, dispune în prezent de 2 350 de familii de albine. La secția fruntașă, condusă de apicultorul Constantin Croitoru, în urma practicării stupăritului pastoral la salcîm s-au extras, în medie, cîte 12 kg de miere de la fiecare stup. Nu de mult, stupina a fost transportată pentru valorificarea culesului în zona de munte. După cum ne spunea Constantin Croitoru, mai ales în anii mai puțin favorabili, secretul producțiilor mari îl constituie familiile puternice și folosirea mătcilor de rezervă.

Foto : ing. Tr. VOLCINSCHI

„SĂ CUNOAȘTEM NORMELE DE PROTECȚIA MUNCII"

Concurs dotat cu premii în valoare de 18 000 lei

Reamintim cititorilor noștri că în numărul 27 al revistei „Agricultura socialistă" a apărut regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului „SĂ CUNOAȘTEM NORMELE DE PROTECȚIA MUNCII".

Prima grupă de întrebări din cadrul acestui concurs va fi publicată în numărul din 1 august al revistei „Agricultura socialistă".

VACCINURI PREPARATE DE I.C.V.B. „PASTEUR" ȘI FOLOSITE ÎN COMBATEREA UNOR BOLI LA PORCINE

Vaccinul antirujetic — se folosește pentru prevenirea infecției rujetice la porci și se prezintă sub forma unui lichid gălbui, slab opalescent, cu un sediment redus sau fluocoane mici, ușor disociabile, care prin agitare produc un nor albicios caracteristic.

Produsul se livrează în fiole de 5 și 10 ml pe care sînt înscrise denumirea produsului, seria și valabilitatea. Se folosește atît în mediul indemn cît și în cel infectat, la tineretul porcin între 3—6 luni, la porcii de reproducție și la cei în exploatare inoculîndu-se doza de 1 ml vaccin. Imunitatea postvaccinală se stabilește la 8—10 zile și durează cca. 4—6 luni.

Respectînd instrucțiunile de folosire și stocaj care însoțesc produsul, acesta poate fi folosit timp de 2 luni de la data preparării.

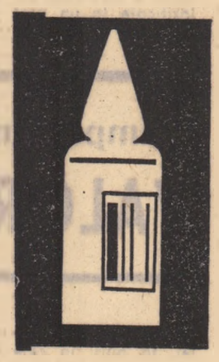

Vaccinul contra bolii lui Aujeszky — este un vaccin viu care se aplică numai în prevenția de necesitate în unitățile infectate, la porcii normal dezvoltați și sănătoși, în vîrstă de cel puțin 8 zile.

Produsul se livrează în stare liofilizată și se prezintă sub forma unei pastile pufoase de culoare cenușiu-roșietică. Concomitent cu vaccinul se livrează și diluantul respectiv de culoare alb-lăptoasă care, lăsat în repaus, se separă într-un strat superior, limpede, incolor și altul inferior, alb-lăptos. După rehidratare produsul se inoculează în doză de 0,5—1 ml, în funcție de vîrsta animalelor, respectînd cu strictețe instrucțiunile de folosire ale vaccinului. Imunitatea postvaccinală se stabilește începînd de la 8—12 zile de la inoculare.

Păstrat la întuneric, la loc uscat și la rece, vaccinul poate fi folosit cel mult 10 zile de la data livrării sale din institut.

★

Aceste produse se prepară la I.C.V.B. „Pasteur" din București sectorul 7, șos. Giulești nr. 333 și pot fi procurate de la depozitele D.G.A.T.M. Întreprinderea nr. 17 București, sectorul 4, str. 7 Drumuri nr. 4. În provincie, ele se pot procura de la depozitele D.G.A.T.M. și de la farmaciile veterinare.

PROFIL

„Modestă, corectă, pricepută, una dintre cele mai harnice femei din sat". Acestea sînt cuvintele prin care este caracterizată de consătenii săi brigadiera Viorica Petruș din satul Augustin, județul Brașov.

Dintre cele 3 brigăzi de cîmp ale cooperativei agricole din Ormeniș — de care aparține și satul Augustin — cea condusă de Viorica Petruș s-a situat nu o dată pe primul loc în întrecerea socialistă. În anul trecut, de exemplu, brigada respectivă a obținut peste 5 000 kg de porumb la hectar, cea mai mare producție înregistrată nu numai în unitate, ci și în localitățile din împrejurimi.

Cu vreo 3—4 ani în urmă, în activitatea brigăzii de cîmp din satul Augustin se manifestau o serie de carențe. Astăzi, datorită în bună măsură exemplului personal pe care îl dă brigadiera, lucrurile s-au îndreptat. Viorica Petruș se găsește permanent în cîmp, alături de cooperatori, punînd umărul acolo unde e nevoie. Astfel, toate lucrările din campania de primăvară și, în prezent, din cea de vară, au fost și sînt executate la timp și la un înalt nivel calitativ.

PE LITORAL, LA MAMAIA

UN MAGAZIN INTERCOOPERATIST DE PREZENTARE ȘI VÎNZARE

Oaspeții din acest an ai litoralului românesc, din țară și de peste hotare, întîlnesc la Mamaia un nou punct de atracție și interes — magazinul intercooperatist de prezentare și vînzare a articolelor de plajă și artizanat, produse în ramurile anexe ale cooperativelor agricole *din numeroase județe ale țării. În rafturile magazinului, amenajat în apropierea plajei, își dau întîlnire utilul și frumosul, priceperea, hărnicia și talentul țăranilor cooperatori meșteșugari. Prin gama variată a mărfurilor ce le desface, magazinul constituie un mijloc de a face cunoscute comorile artei noastre populare, un obiectiv de mare valoare turistică.*

Activitățile anexe cunosc o continuă dezvoltare în numeroase cooperative agricole, potențialul lor economic fiind în continuă creștere. Sînt puse în valoare și extinse îndeletniciri străvechi, sînt valorificate resursele locale de care dispun cooperativele agricole, între care argila, răchita, papura, paiele, pănușa de porumb. Extinderea sectoarelor anexe are drept scop în primul rînd, sprijinirea activității de bază din cooperative — producția agricolă. În acest sens, în atelierele unităților se execută reparații și întrețineri la mașini și utilaje, se confecționează diferite unelte, căruțe și piese de căruțe, hamuri, cărămidă, teracotă, spalieri, ciubere și multe altele.

Totodată, activitățile anexe își aduc un mare aport la buna deservire a populației de la sate, prin prestări de servicii, ca: transporturi, construcții de case, de poduri, garduri forjate, confecționări de mobilă și binale, diferite zugrăveli interioare și exterioare și multe altele.

Organizați în brigăzi și echipe, meșteri iscusiți, a căror pricepere se transmite din tată-n fiu, confecționează o gamă variată de obiecte de uz casnic, gospodăresc și de artizanat.

Toate acestea, alături de preocuparea pentru creșterea producției vegetale și animale, sporesc avuția obștească și veniturile țăranilor cooperatori, asigură folosirea mai rațională a forței de muncă în toate perioadele anului. În cursul acestui an, de pildă, se prevede din activitățile anexe să se realizeze un venit de peste un miliard de lei (față de 700 000 000 de lei anul trecut), ponderea fiind în cooperativele agricole din județele Dolj, Harghita, Ilfov, Mureș, Cluj etc.

Uniunile județene ale cooperativelor agricole sprijină consiliile de conducere ale unităților în găsirea celor mai potrivite căi de valorificare a produselor din activitățile anexe. Se urmărește cunoașterea necesităților de consum, în primul rînd ale agriculturii cooperatiste, ale industriei republicane, locale și cerințele comerțului.

În ultima perioadă au luat extindere asociațiile intercooperatiste de prezentare și vînzare a produselor. Asemenea asociații funcționează în prezent în județele Harghita, Bacău, Neamț, Brașov, Constanța și ele oferă cooperativelor agricole, întreprinderilor economice de stat și unităților industriei locale, în mod organizat, pe bază de comenzi, materiale de construcții, unelte, diferite utilaje, împletituri etc.

● Posibilități mari pentru dezvoltarea activităților anexe în cooperativele agricole ● Tradițiile — la adevărata valoare ● Papura, paiele și pănușele de porumb aduc venituri de milioane de lei ● Asociațiile intercooperatiste înlesnesc desfacerea produselor

O serie de cooperative agricole din județele Mureș, Harghita, Bistrița-Năsăud, Cluj, Bihor, Ilfov, Sibiu, Dolj, Olt, Brașov, în ale căror sectoare anexe se confecționează articole de plajă și obiecte de artă populară specifice zonei respective, au aderat la asociația intercooperatistă Năvodari, județul Constanța. Așa a luat ființă, la Mamaia, magazinul intercooperatist de prezentare și vînzare a produselor activităților anexe, condus de un consiliu de administrație ales dintre reprezentanții cooperativelor asociate.

Pălăriile de paie, gențile și coșulețele împletite din papură și pănușe, de o rară frumusețe, sînt mult solicitate de cumpărători. Cerințele sînt mari și magazinul este aprovizionat zilnic cu asemenea articole confecționate la cooperativele agricole din Cisnădioara (Sibiu), Herina (Bistrița-Năsăud), Ceaușu de Cîmpie, Hodașa, Chendu Mare, Bezid (Mureș), Mugeni (Harghita), Topologu (Tulcea) etc. Unele din unitățile amintite exportă împletituri de acest fel în S.U.A., Japonia, R.F. a Germaniei, Italia etc.

Vestita ceramică de Oboga, județul Olt, este prezentă în magazin printr-o gamă variată de cănі și farfurii, ulcioare, butelcuțe și străchini, în culori și cu ornamente pline de gingășie și originalitate.

Turiștii străini veniți la odihnă pe litoral admiră și cumpără, de asemenea, neîntrecutele covoare și macaturi oltenești, confecționate de meșteri ai cooperativelor agricole din județul Dolj. Alături, încîntă ochii, straițe, marame de borangic și covoare din zona etnografică a Făgărașului și din ținutul Brașovului. La rîndul lor, țărăncile cooperatoare din Izvorul Crișului, județul Cluj, Lisa, județul Brașov, expun fețe de mese și fețe de perne, șervete de diferite mărimi brodate, carpete și multe alte cusături cu motive naționale.

Donițele de lemn, ploștile pentru vin încrustate, casetele, măsuțele cu taburete, cutiile de șah, mobila din răchită împletită și numeroase ale produse ale cooperativelor agricole din județele Harghita, Cluj și Bihor întrunesc aprecieri elogioase ale cumpărătorilor din țară și de peste hotare, aflați pe litoral.

Se cade evidențiată, de asemenea, strădania consiliului de administrație al magazinului și a Uniunii județene Constanța a cooperativelor agricole de a asigura o bună aprovizionare a magazinului și o deservire ireproșabilă.

Prin intermediul magazinului intercooperatist, o parte din produsele activităților anexe ale cooperativelor agricole ajung în multe țări din Europa. Prin secția sa de resort, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție urmărește consolidarea asociației și înființarea unor astfel de magazine de prezentare și vînzare în București și în alte orașe mari ale țării, precum și în stațiunile de odihnă de la munte.

Mihai BORZA

DEMOCRAȚIA COOPERATISTĂ

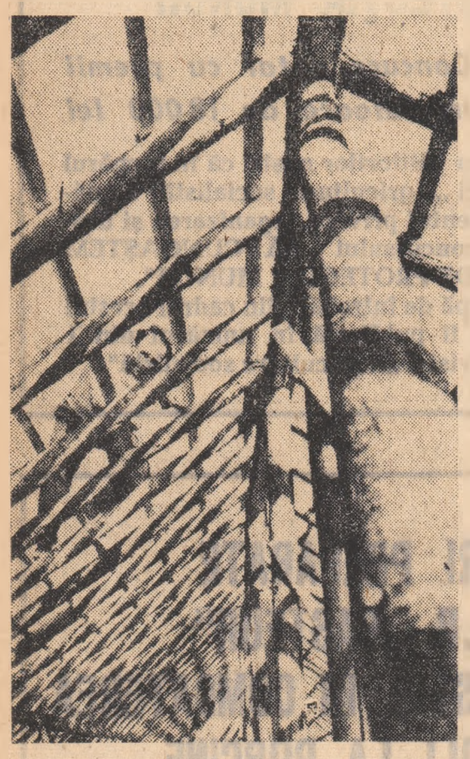

Într-adevăr, la înălțime! Pe lîngă alte construcții realizate pînă acum, la cooperativa agricolă din Lunguleț, județul Dîmbovița, în prezent se ridică un nou grajd pentru 80 de taurine

Foto: C. DUMITRU

(Urmare din pag. 1)

cu bune rezultate economice și propunerile de a se produce var la Sovarna, Balta și Ilovăț și prefabricate pentru spalieri de vie la Jiana și Pristol. Ca un aspect al conștiinței politice și al gîndirii economice a cooperatorilor, e de menționat faptul că ei și-au motivat propunerile nu doar prin veniturile mari pe care le vor obține unitățile lor. Cooperatorii și-au susținut propunerile și cu argumentul, fără îndoială just, că **prin crearea întreprinderilor anexe pentru producerea varului, țiglei, cărămizilor, prefabricatelor și împletiturilor se va asigura în județ o bază proprie de aprovizionare a cooperativelor cu materii și materiale a căror lipsă a periclitat adesea munca de realizare a investițiilor și procesul de producție.**

Este în afara oricărei discuții că o propunere nu înseamnă automat o disponibilitate economică. Acceptarea unei propuneri nu trebuie identificată neapărat cu respectarea democrației cooperatiste, după cum nici respingerea nu trebuie confundată cu încălcarea acestui principiu fundamental. **Important e ca fiecare propunere să fie judecată profund, luîndu-se în considerație toate elementele care pledează pentru sau împotrivă-i, iar acceptarea ori respingerea să fie actul colectiv al adunării generale sau al consiliului de conducere, dacă prezintă mai mică importanță și a fost făcută acestui organism.** Din păcate, nu în toate cooperativele se procedează astfel. În adunarea generală în care cooperatorii din Malovăț au dezbătut darea de seamă și planul anual de producție, cineva a propus ca unitatea să crească o specie de animale mai puțin întîlnită în cooperativele agricole. E vorba de creșterea caprelor. Cooperatorul respectiv își susținea propunerea cu argumentul că în comună există numeroase povîrnișuri cu o floră spontană puțin valoroasă, care nu poate fi consumată cu folos decît de această specie, că mulți locuitori cresc pînă la 20 de capre și au, datorită acestui fapt, o situație economică bună. Deoarece oricare dintre alternative presupunea discuții și confruntarea de argumente, propunerea n-a fost nici respinsă, nici acceptată; a fost lăsată în suspensie. Întrucît nu sînt tocmai rare astfel de „rezolvări", care înseamnă, în fond, o încălcare mascată a democrației cooperatiste, este de datoria noastră, a uniunii județene, să luăm atitudine hotărîtă împotriva lor, ori de cîte ori le întîlnim.

Numeroși cooperatori leagă, pe bună dreptate, procesul consolidării economice a unităților din care fac parte de formele de retribuire a muncii. Ei cer cu insistență să fie introduse forme de plată cît mai stimulative, în dependență nemijlocită de rezultatele dobîndite în producție. Comoditatea conjugată uneori cu incapacitatea, cu slaba evidență și cu favoritismul sînt adesea un obstacol în calea inovării în domeniul retribuirii muncii, frînînd dezvoltarea democrației cooperatiste. În cooperative ca cele din Batoți, Burila Mare, Poroina Mare și Bălăciță, unde au fost depistate cazuri de nepotism și favoritism, uniunea noastră a luat măsurile de rigoare, mergînd pînă la a propune adunărilor generale scoaterea din funcții a celor aflați în culpă.

Ne dăm seama însă că în acest domeniu, al corectitudinii și dreptei răsplăți a muncii, mai avem încă multe de întreprins. Se cere, totodată, să acționăm mai decis pentru **întărirea democrației cooperatiste la nivelul consiliilor de conducere**, lichidînd cazurile — e drept, tot mai rare — de elaborare sectară, pe bază de voluntarism, a hotărîrilor. Președinții trebuie să înțeleagă că ei reprezintă, într-adevăr, unitatea în fața altor întreprinderi și instituții, dar nu pot dispune cum vor de bunurile acesteia, că orice hotărîre care angajează economia unei cooperative trebuie să fie emanația colectivă a adunării generale sau, cel puțin, a consiliului de conducere.

Militînd pentru dezvoltarea democrației cooperatiste, uniunea noastră urmărește, de fapt, întărirea organizatorică și economică a unităților. Numai în acele unități unde drepturile cooperatorilor nu sufăr nici o știrbire, unde fiecare om are sentimentul plenar de stăpîn care poate hotărî, alături de tovarășii săi, asupra mersului cooperativelor se dezvoltă acel climat de muncă efervescentă în stare să asigurare înflorirea nelimitată a agriculturii cooperatiste, să sporească aportul ei la creșterea avuției naționale și a bunăstării întregului popor.

O importantă sursă de venituri:

VALORIFICAREA PENELOR

În general, avicultura, ca sector al agriculturii și ca îndeletnicire omenească, vizează obținerea a două produse principale: ouăle și carnea. Calculele privind rentabilitatea în această ramură au și ele, de regulă, în vedere tot cele două produse. Dar, în vreme ce la găini ouăle și carnea constituie producția de bază, la palmipede — gîște și rațe — exsită serioase posibilități de mărire a veniturilor prin valorificarea și a altor produse, și mai cu seamă a penelor. Așadar, în calculul de rentabilitate al palmipedelor este foarte important să se adauge și această sursă de venituri suplimentare, insuficenit valorificată de foarte mulți dintre producători.

Jumulirea pe viu a gîștelor și rațelor în perioada de năpîrlire reprezintă în unele localități din țară o sursă însemnată pentru obținerea de venituri suplimentare. Rezultate elocvente în această privință sînt îndeosebi în partea de vest a țării — județele Bihor, Timiș, Arad, Satu Mare și altele — unde crescătorii de păsări obțin, în perioada mai-octombrie, numai din valorificarea penelor, circa 60 de lei de la o gîscă, prin jumulirea pe viu de 3-4 ori.

Jumulirea pe viu a gîștelor și rațelor și valorificarea penelor asigură nu numai recuperarea cheltuielilor de întreținere, ci și realizarea unor însemnate cîștiguri bănești. Un calcul sumar este, de altfel, destul de grăitor.

Să considerăm, de pildă, că într-o cooperativă agricolă există 500 de gîște, care în luna iulie au greutatea totală de 1 250 de kg. Valorificarea lor în luna respectivă, la prețurile de achiziție în vigoare, ar duce la obținerea unei sume de 11 250 de lei. Menținînd însă cele 500 de gîște încă trei luni în cooperativă, și jumulindu-le în această perioadă de două ori, ar putea rezulta o cantitate de 125 kg de pene; valorificate la un preț mediu de 90 lei per kg, penele ar aduce un venit de 11 250 de lei. În plus, în cele trei luni, gîștele vor crește în greutate, putînd ajunge la circa 1 750 kg. Valorificate pe bază de contract, cele 500 de gîște vor aduce, deci, un venit bănesc de 17 500 de lei. Scăzînd din venitul total, de 28 750 de lei, costul cheltuielilor efectuate în cele trei luni, care nu se ridică la mai mult de 6 500 de lei, rezultă un beneficiu de 22 250 lei, adică 44,50 lei pentru fiecare gîscă.

Prin urmare, este evident că jumulirea pe viu a gîștelor constituie o treabă rentabilă. Asemănător stau lucrurile și în privința rațelor, veniturile fiind, bineînțeles, ceva mai reduse, întrucît și cantitatea de pene ce rezultă de la aceste păsări este mai mică.

De remarcat că asemenea venituri pot obține nu numai cooperativele agricole, ci și membrii acestora sau ceilalți producători. De asemenea, trebuie relevat faptul că avicultorii au posibilitatea să obțină venituri și din valorificarea penelor recoltate de la păsările sacrificate. Singura condiție, în această situație, este ca păsările să nu fie opărite, jumulirea penelor efectuîndu-se imediat după sacrificare. Penele obținute de la păsările sacrificate prezintă și ele o valoare importantă, prețul lor de cumpărare variind de la 7 lei pe kg la cele de găină și curcă, pînă la 55 de lei/kg la cele de gîscă.

Valorificarea acestui produs este asigurată integral prin unitățile și achizitorii cooperativelor de consum sau prin centrele de achiziție pene (PENCOOP), aparținînd cooperației de consum. În acest scop, printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniștri, Centrocoop-ul a fost autorizat să achiziționeze, prin unitățile sale, pene pe tot teritoriul țării. Merită subliniat că, pe lîngă prețurile avantajoase ce se acordă pentru pene, cei care valorifică acest produs au posibilitatea să obțină, la valoarea cantităților predate, diferite produse industriale necesare în gospodăria personală, ca bumbac fire, vase emailate etc.

În cadrul măsurilor stabilite, recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri stabilește obligația pentru organizațiile de stat care cresc și sacrifică păsări de a recupera penele de pe palmipedele vii și de pe cele tăiate și a le preda, în vederea prelucrării, unităților cooperației de consum. Aceeași măsură se recomandă și pentru cooperativele agricole de producție și celelalte organizații obștești.

Recuperînd și valorificînd toate cantitățile de pene, unitățile agricole și crescătorii de păsări individuali își creează o sursă de venituri suplimentare, oferind, în același timp, economiei naționale o materie primă mult cerută pentru export.

Dumitru FĂINIȘI
director general în Centrocoop

CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC

Achitarea în cereale păioase a produselor de toamnă restante din debite I.M.A.

Mai mulți cititori ne întreabă dacă datoriile restante pentru plata muncilor efectuate de întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii se pot achita și cu alte produse decît cele stabilite inițial. Din „Îndrumarul pentru consiliul de conducere al cooperativei agricole de producție privitor la organizarea livrării la treieriș a cerealelor păioase cuvenite statului pentru ulum treier, împrumuturi de semințe, furaje, munci S.M.T. și vînzări pe bază de contracte." îndrumar elaborat de Departamentul valorificării cerealelor, cu acordul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, rezultă că se pot achita o serie de produse prin înlocuire, la următorii indicatori de echivalență:

Pentru 1 kg produse înlocuite	Produse înlocuite 1 kg					
	Grîu	Secară	Orz	Orzoaică	Ovăz	Mazăre
— Grîu	—	1,100	1,250	0,900	1,400	0,650
— Secară	0,950	—	1,150	0,850	1,300	0,600
— Orz	0,800	0,900	—	0,750	1,150	0,500
— Orzoaică	1,100	1,200	1,350	—	1,600	0,700
— Ovăz	0,700	0,750	0,850	0,650	—	0,450
— Porumb	0,850	0,900	1,050	0,750	1,200	0,550
— Fl. soarelui Vniimk	1,500	1,600	1,850	1,350	2,150	0,950
— Fasole boabe din soiul alb mare (boambă)	2,750	2,950	3,350	2,450	3,900	1,750
— Fasole boabe oușoară, Cealî, Michigan, ICA 332 și ICA 416	2,600	2,800	3,200	2,350	3,700	1,650
— Fasole soiul Ialomița, Banat și mărunță de Transilvania	2,450	2,650	3,000	2,200	3,450	1,550
— Fasole amestec de soiuri (comună)	2,350	2,500	2,850	2,100	3,300	1,500
— Mazăre	1,550	1,700	1,900	1,400	2,200	—

„Norme de protecție a muncii la lucrările din producția vegetală și creșterea animalelor"

Consiliul Superior al Agriculturii a elaborat recent „Norme de protecția muncii la lucrările din producția vegetală și creșterea animalelor". Noua lucrare face parte dintr-o suită de materiale intitulate „Normele de protecție a muncii în agricultură". Primul capitol al Normativului prevede norme de tehnica securității muncii privind activitatea muncitorilor permanenți și sezonieri care lucrează în cultura plantelor de cîmp. Prevederi deosebit de importante există și pentru muncitorii care lucrează în viticultură, pomicultură, legumicultură și vinificație.

Majoritatea produselor fitofarmaceutice sînt toxice pentru om. De aceea, este necesar ca la manipularea și folosirea lor, atît în depozit cît și în cîmp, să se ia toate măsurile de protecție a muncii, de prim ajutor și de protejare a sănătății populației. La acest capitol, normativul prevede măsurile ce trebuie luate la pregătirea soluțiilor de stropit și aplicarea tratamentelor cu produse fitofarmaceutice. Un capitol aparte se referă la lucrările speciale de combatere. Normativul prezintă, de asemenea, lista principalelor produse fitofarmaceutice și gradul de toxicitate a acestora.

Ultimul capitol al lucrării se referă la normele de tehnica securității muncii în sectorul creșterii animalelor pentru toate speciile. Norme speciale sînt prevăzute pentru înlăturarea accidentelor și îmbolnăvirilor profesionale în sectorul sanitar-veterinar. Alături de măsurile generale ce se impun sînt prezente normele de prevenire a bolilor transmisibile de la animale la om în timpul manipulării germenilor microbieni patogeni, a produselor patologice și a animalelor inoculate experimental.

SPECIALIȘTI, TEHNICIENI ȘI CRESCĂTORI DE ANIMALE

din fermele întreprinderilor agricole de stat și din cooperativele agricole de producție!

O dată cu buna îngrijire a efectivelor de animale și păsări este necesar să preveniți și să combateți îmbolnăvirile.

În acest scop puteți procura **produse biologice și medicamente** de la filialele, farmaciile veterinare și depozitele județene ale Direcției generale de aprovizionare tehnico-materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de la circumscripțiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

Gospodine!

Nu aruncați penele de la păsările sacrificate. Aruncînd penele, aruncați bani. Jumulind pe viu gîștele și rațele, obțineți pene valoroase. Valorificați penele prin achizitorii cooperativelor de consum care vă plătesc prețuri avantajoase.

PROBLEMA ŢĂRĂNEASCĂ ŞI GÎNDIREA ECONOMICĂ PROGRESISTĂ DE LA 1848

(Urmare din pag. 1)

ţii de clasă diferite în această problemă vitală pentru propăşirea şi destinele poporului român.

Apărînd interesele ţărănimii, democraţii revoluţionari au demonstrat cu argumente temeinice necesitatea împroprietăririi ţăranilor, a transformării lor în proprietari de pămînt liberi. Ei erau conştienţi că simpla pledoarie teoretică în favoarea ţărănimii, neînsoţită de mijloace practice, nu avea nici o eficienţă. De aceea, au militat pentru soluţionarea acestei dificile şi importante probleme sociale pe calea revoluţiei. **„Ce trebuia să facă acest popor român** — sublinia marele democrat revoluţionar Nicolae Bălcescu — **lipsit de pîinea din toate zilele, de proprietate, de securitate, de tot felul de libertate şi garanţie, de industrie, de comerţ, de legi şi de dreptate, dat în prada unei oligarhii de bureocraţi, despoţi, fricoşi, incapabili, corupţi, răpitori, trăind prin ilegalităţi şi abuzuri, maprizînd (disprejuind) morala şi omenia, exploatînd ţara în folosul lor?**

Cum poporul ar fi mai putut respecta o legiuire ce n-o respectase acei ce au făcut-o şi care acum nu mai există? Cum ar fi putut el, ale cărui plîngeri nimeni nu le asculta să iasă din această stare grozavă şi să-şi facă glasul ascultat decît printr-o revoluţie?"

Bălcescu emite ideea transformării ţăranului în proprietar liber al unei suprafeţe de pămînt necesară întreţinerii familiei şi vitelor sale, cu o răscumpărare „potrivită şi omenească", după posibilităţile sale de plată. Această idee este cuprinsă şi în proclamaţia revoluţionară de la Islaz. După aprecierea lui Bălcescu, art. 13 al acestei proclamaţii, care prevedea **„desfiinţarea clăcii ţăranilor care se fac proprietari prin despăgubire"**, constituie principalul conţinut al revoluţiei de la 1848, celelalte puncte fiind doar reluarea pe un plan politic nou a revendicărilor mişcărilor revoluţionare de la 1821.

Principial, Bălcescu era pentru împroprietărirea fără răscumpărare însă, analizînd raportul de forţe şi posibilităţile practice de înfăptuire a acestei revendicări, acceptă ideea despăgubirii. De altfel, punctul său de vedere coincide cu părerea deputaţilor ţărani din comisia mixtă de proprietate de la 1848, condusă de Ion Ionescu de la Brad.

Un rol însemnat în rezolvarea practică a problemei agrare, potrivit concepţiei lui Bălcescu, revenea statului, dar nu statului birocratic feudal, ci statului întemeiat pe **„instituţii libere alegătoare republicane"**.

Idei apropiate de cele ale lui Bălcescu privitoare la problema agrară întîlnim şi la alţi gînditori ai vremii, care se situează pe poziţii democrat revoluţionare. Avram Iancu, conducătorul revoluţiei transilvane, de exemplu, emite ideea răscumpărării „pe vecie fără plată". D. Bolintineanu, Ion Ionescu de la Brad au militat pînă la sfîrşitul vieţii lor pentru împroprietărirea ţăranilor, pentru îmbunătăţirea soartei acestora. Ei fac parte dintre puţinii gînditori care n-au abandonat idealurile revoluţiei din 1848 în problema ţărănească. **„Pe cît este de măreaţă revoluţia săvîrşită în România,** arăta I. Ionescu de la Brad, **pe atît de mare este şi nevoia de a consolida sfintele drepturi ce ea a făgăduit poporului... România a făcut revoluţia aceasta politică şi socială şi România o va consolida spre adevărata mîntuire a poporului".**

Împroprietărirea ţăranilor era revendicarea principală atît a revoluţionarilor valahi, cît şi a celor transilvăneni şi moldoveni. În „Declararea de principii pentru reforma patriei", alcătuită în 1848 de revoluţionarii moldoveni veniţi la Adunarea poporului de la Blaj se prevedea în prima redactare chiar împroprietărirea fără nici o răscumpărare.

Alături de democraţii revoluţionari, în favoarea soluţionării problemei ţărăneşti prin împroprietărire s-a pronunţat şi aripa radicală a reprezentanţilor burgheziei în formare — Mihail Kogălniceanu, Simion Bărnuţiu, George Barit, C. A. Rosetti şi alţii.

Sprijinitor constant al împroprietăririi, M. Kogălniceanu sublinia necesitatea de **„a se obori boierescul şi a face proprietari pe toţi gospodarii săteni, dîndu-se o dreaptă despăgubire vechilor stăpîni ai pămîntului".** Deşi unii dintre adepţii acestei orientări au participat la revoluţia din 1848, de regulă nu preconizau revoluţia ca mijloc de soluţionare a acestei probleme ci reformele treptate, lente, fără folosirea violenţei. Radicalismul lor consta în susţinerea ideii abolirii definitive a relaţiilor feudale, a necesităţii făuririi statului naţional unitar etc.

Soluţionarea problemei agrare în favoarea ţărănimii era considerată ca o condiţie a înaintării naţiunii române pe calea civilizaţiei. **„Împroprietărirea şi emanciparea ţăranilor,** arăta G. Barit, **e singurul mijloc de a ridica naţiunea română la stima cuvenită unei naţiuni civilizate".**

Acestei tendinţe înnoitoare, de primenire a relaţiilor sociale şi politice, promovată de reprezentanţii maselor populare şi ai burgheziei în formare, i s-au opus cu înverşunare exponenţii moşierimii, interesaţe în permanentizarea înapoierii economice a ţării, a regimului feudal de exploatare. Printre adepţii acestei orientări menţionăm pe Barbu Catargiu, Mihai Sturza, Ioan Lemeni. B. Catargiu încerca chiar să acrediteze ideea că împroprietărirea ar pune în pericol situaţia acceptabilă a clăcaşului faţă de ţăranul liber, neocrotit de grija părintească a boierului.

Luptele aprige ale ţărănimii pentru pămînt au rămas încă multă vreme fără rezultat. Revoluţia de la 1848 a fost înfrîntă, reformele agrare din 1848—1853 în Transilvania şi 1864 în Moldova şi Ţara Românească au rezolvat doar parţial problema ţărănească, ea continuînd să stea încă mult timp pe scena luptelor economice şi politice. Puternice rămăşiţe feudale s-au mai păstrat aproape un secol, pînă la reforma agrară din 1945, cînd această problemă şi-a găsit rezolvarea definitivă, iar ţărănimea şi-a cîştigat drepturile sale firesti, într-o societate lipsită de explotare. Astăzi, alături de întregul popor, ţărănimea participă din plin la edificarea societăţii socialiste.

Culturi de ciuperci realizate pe bază ştiinţifică, la staţiunea experimentală de preparate microbiologice din Capitală

Foto: AGERPRES

Combaterea dăunătorilor în livada I.A.S. Bistriţa, judeţul Bistriţa-Năsăud

Foto : AGERPRES

O sursă importantă de sporire a eficienţei economice în complexele industriale pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor

Utilizarea raţională a capacităţilor de producţie

Una din caracteristicile de bază ale activităţii unităţilor zootehnice de tip industrial o constituie corelarea cît mai perfectă a soluţiilor constructive cu tehnologia adoptată, a spaţiilor de creştere cu cele de exploatare, astfel ca, de pe fiecare unitate de suprafaţă să se poate obţine producţii maxime. Sprijinul permanent şi direct primit din partea partidului şi statului, acumularea experienţei dobîndite, aportul colectivelor de specialişti şi proiectanţi, verificarea „pe viu" a unor soluţii elaborate, au permis ca încă înainte de intrarea în funcţiune a întreaga capacitate a unora din combinatele zootehnice, proiectele elaborate să poată fi substanţial îmbunătăţite. Astfel, studierea mai aprofundată şi îmbunătăţirea proiectelor care au stat la baza primelor complexe pentru creşterea şi îngrăşarea porcinelor a permis economisirea unei suprafeţe de 45—50 ha, în medie, pentru fiecare unitate nou construită. Totodată, valoarea investiţiilor totale, la fel ca şi a celor specifice, s-a redus cu 24 la sută.

O analiză recentă efectuată la complexul de la Căzăneşti, judeţul Ialomiţa, a demonstrat ca, **printr-o mai bună organizare a spaţiilor de cazare, cu aceleaşi investiţii se pot obţine anual cel puţin 5 000 de tone de carne în plus.**

Pentru elaborarea unui studiu cît mai complet şi documentat, conducerea Departamentului I.A.S. a organizat un colectiv format din cei mai competenţi specialişti şi proiectanţi, care a analizat la combinatul respectiv, pe faze de ciclu, întregul proces de producţie şi a propus cîteva variante, realizate în cîte un compartiment din fiecare categorie de adăpost. Aceste variante au constituit baza de discuţii a schimbului de experienţă ulterior, care a avut loc aici cu toate cadrele de conducere ale celorlalte complexe industriale din întreaga ţară.

— Pe lîngă soluţiile propuse, care, fără îndoială, pot fi îmbunătăţite pe parcurs în fiecare unitate — ne spunea ing. Onoriu Iacomi, directorul I.A.S. Căzăneşti — **consider că una din realizările cele mai valoroase ale colectivului desemnat de conducerea departamentului o constituie revizuirea unora din principalii indicatori proiectaţi în studiile tehnico-economice iniţiale, aşezarea lor pe baze mult mai reale. M-aş referi numai la faptul că după vechile normative, porcii graşi trebuiau să fie livraţi la greutatea medie de 120 kg. Aceasta însemna că, pentru compensarea sacrificărilor de necesitate, efectuate la greutăţi mai mici, multe din animale trebuiau îngrăşate pînă la 130—140 kg. Datorită cantităţii mari de grăsime la o astfel de greutate, calitatea animalelor livrate nu corespundea în totalitate cerinţelor pieţei interne şi, în special, a celei externe. De aceea, am convingerea că fixarea greutăţii medii de livrare la 100—105 kg va influenţa în bine activitatea noastră economică de viitor.**

Vizitînd incinta complexului şi adăposturile de animale, unde ordinea şi curăţenia se remarcă în mod deosebit, am putut urmări reamenajările de interior, realizate într-un timp relativ destul de scurt, în vederea experimentării diferitelor variante propuse. Astfel, în loc de 18, în compartimentele de întreţinere a scroafelor gestante s-au introdus, în prezent, cîte 26 de animale. Totodată, în urma reamenajărilor, se experimentează două noi variante de folosire a boxelor de fătare: o boxă pentru cîte două scroafe şi două boxe pentru cîte trei scroafe. În halele de tineret, în loc de 30, în boxe s-au introdus cîte 42 de purcei iar la îngrăşătorii — 41, în loc de 28 de porci. În condiţiile în care complexele industriale se vor extinde de la capacitatea de 100 000 la 150 000 de porci, numărul scroafelor, matcă va ajunge la 11 000, iar al purceilor obţinuţi anual — la 186 700.

L-am rugat pe ing. O. Iacomi să ne spună care sînt preocupările actuale ale colectivului de la Căzăneşti pentru atingerea într-un termen cît mai scurt a obiectivelor propuse.

— În primul rînd — şi la aceasta lucrăm chiar acum — va trebui să alegem din îngrăşătorie, lotul de 5 000 de scrofiţe apte de montă în lunile septembrie-ianuarie. Ele vor constitui principala rezervă de populare a îngrăşătoriei după noua tehnologie. Ţinînd seama că în condiţiile creşterii volumului producţiei cu circa 50 la sută, în cadrul aceloraşi capacităţi, orice defecţiune tehnică sau organizatorică poate deregla funcţionarea normală a benzii industriale, ne preocupă în mod deosebit o serie de probleme: îmbunătăţirea activităţii de selecţie şi, în special, evitarea efectului negativ al consangvinităţii; asigurarea imediată a numărului de vieri necesari; îmbunătăţirea continuă a regimului de hrană, ventilaţie şi temperatură; revizuirea şi completarea programului de dezinfecţie şi profilaxie generală; stabilirea precisă a graficelor de populare şi depopulare; suplimentarea surselor de apă necesare; analiza posibilităţilor de degajare a apelor reziduale (problemă nerezolvată după proiectele I.S.P.A., nici pentru vechile capacităţi); îmbunătăţirea sistemului de normare şi cointeresare materială a lucrătorilor.

Rezultatele obţinute în ultmii ani la I.A.S. Căzăneşti se înscriu pe o curbă ascendentă; de la 2 798 000 de lei pierderi în 1964 s-a ajuns la 21 692 000 de lei beneficii în 1967. Depăşirea indicatorilor de plan stabiliţi în prima jumătate a acestui an constituie, de asemenea, o bază sigură de pornire pentru realizarea în plus a 5 000 de tone de carne. Raportate la condiţiile realizării planului pe anul 1967, aceste 5 000 de tone obţinute în cadrul aceloraşi capacităţi, înseamnă circa 10 000 000 de lei beneficii în plus, scurtarea termenului de recuperare a investiţiei, reducerea investiţiei specifice pe cap de porc gras cu peste 30 la sută; şi, ceea ce este deosebit de important, măsurile preconizate se încadrează în efortul general de asigurare a unor cantităţi sporite de produse alimentare necesare oamenilor muncii.

Ing. Lucian ROŞCA

PUNCTE DE VEDERE

Se impune reconsiderarea tarifelor de plată a transporturilor efectuate de I.M.A.

În ultimii ani, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au fost dotate cu un însemnat număr de tractoare rutiere şi remorci de 4 şi 5 tone, cu care pot efectua un mare volum de transporturi. Realizările I$_a$ această lucrare, deşi în continuă creştere, nu exprimau însă nici pe departe adevăratul potenţial al utilajelor respective. Aceasta din două motive. Primul, deoarece I.M.A. nu putea efectua pînă mai deunăzi anumite transporturi, nici măcar pentru satisfacerea cerinţelor proprii, cum ar fi, de pildă, aprovizionarea cu balast pentru construcţii din cariere situate în afara razei de activitate a unităţii, trimiterea sau aducerea, cu ajutorul autocamioanelor, a unor motoare, piese sau materiale din localităţi mai îndepărtate etc. De asemenea, volumul scăzut de transporturi s-a datorat şi tarifelor de plată a acestor operaţiuni, care nu convin fie întreprinderii, fie beneficiarilor.

Prin H.C.M. 1190/1968 primul aspect este reglementat, hotărîrea prevăzînd că „Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii sînt autorizate să execute transporturi de orice fel, atît pentru nevoile proprii, cît şi pentru alte organizaţii socialiste şi pentru deservirea populaţiei".

Rămîne, deci, de rezolvat, de către Consiliul Superior al Agriculturii, cea de-a doua problemă: stabilirea unor tarife de plată unice pentru transporturile efectuate de I.M.A., în concordanţă cu cele practicate pe plan republican.

Consider necesară rezolvarea acestui deziderat întrucît în prezent există mai multe tarife. De exemplu, transportul cu tractorul şi remorca se taxează pentru cooperativele agricole cu 31 de lei ora, iar pentru unităţile neagricole cu 45 de lei ora; pentru unităţile Ministerului Economiei Forestiere aplicăm, de circa doi ani, un alt tarif, pe tonă transportată. Or, ce se întîmplă? Aplicînd tariful de plată pe tona/km, acesta nu convine întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii, deoarece avînd de transportat, în cele mai multe cazuri, un volum mare de produse (paie, de exemplu), cu greutate redusă, pe distanţe mici, timpul de staţionare pentru încărcare-descărcare depăşeşte pe cel efectiv rulat şi, ca urmare, cheltuielile depăşesc în mod frecvent veniturile. Pe de altă parte, taxarea transporturilor cu ora nu convine adeseori beneficiarilor.

După părerea mea, **pentru tractoare cu remorci ar trebui stabilite tarife de plată pe tona transportată la distanţa respectivă. Aceste tarife ar putea fi incluse în tarifele generale practicate la nivel republican.**

Punerea în aplicare a unui astfel de tarif de plată, pe tonă transportată, la distanţa respectivă, ar constitui un imbold pentru tractoriştii-rutieriştii în creşterea randamentului utilajelor şi a eficienţei lucrărilor.

Vichente DIACONU
tehnician
la I.M.A. Filipeşti,
judeţul Bacău

INSTANTANEE
ÎN ALB ŞI NEGRU

După un deceniu

Au trecut zece ani de la absolvirea facultăţii. Cu acest prilej, 60 de ingineri agronomi s-au întîlnit la Timişoara pentru a sărbători împlinirea primului lor deceniu de muncă în unităţile agricole. După ce ing. Sofronie Popovici, decanul Facultăţii de agronomie din Timişoara a făcut prezenţa conform tradiţiei, mulţi dintre specialiştii prezenţi — Ion Roşca, Mihai Rotaru, Iosif Creţu, Petre Cristea, Alexandru Sîrbu şi alţii — au relatat cu emoţie aspecte din activitatea pe care o desfăşoară în prezent, la locurile lor de muncă. Bineînţeles, întrunirea s-a încheiat cu un pahar de vin bun, ca între specialişti în agricultură.

Cine e de vină?

Pe drumul dintre Cehăţel şi Tărceşti, judeţul Harghita, s-a întîmplat un accident. Camionul cooperativei agricole din Tărceşti, condus de Fekete Dominic, s-a răsturnat. În platforma autovehiculului se aflau 19 cooperatori care participaseră la o şedinţă în satul alăturat, Cehăţel. Cooperatorul Francisc Halmăgy, în vîrstă de 26 de ani a decedat. Un altul, Nicolae Kovăcs, tată a doi copii se află internat în spital într-o stare foarte gravă. Camionul a fost avariat. Cine este vinovatul?

Primele cercetări întreprinse de organele în drept au stabilit că şoferul Fekete Dominic se afla, în timpul producerii accidentului, sub influenţa alcoolului. Comisia tehnică de specialitate a depistat, totodată, o defecţiune la sistemul de direcţie al autocamionului. Deocamdată nu se ştie dacă defecţiunea exista înainte de accident sau s-a produs în timpul răsturnării vehiculului. Cert este că alcoolul, acest duşman înrăit al omului, continuă să facă victime. Stare de lucruri asupra căreia se cuvine încă să reflectăm.

Unde-i lege, nu-i tocmeală!

Interese majore impun ca, în anumite situaţii, reţelele electrice de înaltă tensiune să traverseze ogoarele unităţilor agricole socialiste. În afara unor cazuri excepţionale, practica a dovedit că, în jalonarea traseelor, s-au putut găsi soluţii prin care consecinţele economice pentru agricultură — risipa de teren — să fie minime. Nu aşa au stat însă lucrurile întotdeauna.

Intreprinderea electromontaj Cluj de pildă, cu şantierul în Carei, a început unele lucrări pe terenul cooperativei agricole din Păuleşti încă din toamna anului 1967. Ele au fost continuate şi în primăvara acestui an, peste semănături, provocînd pagube evaluate la peste 10 000 de lei.

Tot aici, la Păuleşti, linia trasată, din toamnă de către I.R.E.M. Satu Mare, pentru îmbunătăţirea reţelei de înaltă tensiune, urma să scoată din circuitul irigaţiilor încă 60 de hectare, pe lîngă cele 112 scoase pînă în prezent. În luna mai însă, cînd I.R.E.M.-ul s-a prezentat să dea viaţă proiectului, păuleştenii şi-au întîmpinat oaspeţii nu cu pîine şi cu sare, după datina ospitalităţii, ci cu Legea cu privire la apărarea, conservarea şi folosirea terenurilor agricole. Reanalizîndu-se situaţia, s-a ajuns la concluzia că traseul poate fi uşor mutat pe marginea unui canal şi a unui drum, evitîndu-se astfel stînjenirea lucrărilor de irigare.

Aşadar, unde-i lege, nu-i tocmeală! Cînd va fi însă despăgubită cooperativa pentru stricăciunile cauzate de întreprinderea electromontaj-Cluj?

Combinatul carbonifer VALEA JIULUI - PETROŞENI

STR. 23 AUGUST NR. 2

ANGAJEAZĂ IMEDIAT

PENTRU EXPLOATĂRILE MINIERE

DÎLJA, URICANI, PAROŞENI, VULCAN ŞI LUPENI:

— mineri;
— ajutori mineri;
— muncitori necalificaţi;

SE ASIGURĂ:
— cazare la cămine;
— masă la cantine contra cost;
— şcoală de calificare pentru cei ce doresc să se califice;
— salarizarea conform legislaţiei în vigoare.

Combinatul carbonifer VALEA JIULUI - PETROŞENI

JUDEŢUL HUNEDOARA

OFERĂ SPRE VÎNZARE DIN STOC DISPONIBIL:

— piese schimb auto diferite;
— piese schimb tractor;
— piese schimb utilaje miniere;
— becuri speciale 2,4 W. 1,75 Amp. pentru lămpi de mină tip „Wolf";
— armături de galerie din profil TH;
— ţevi flanşate Ø peste 150 mm;
— cabluri tracţiune funicular 34.

Pentru informaţii suplimentare vă veţi adresa direct la Serviciul aprovizionării, telefon 1461, 1360 Petroşeni unde veţi putea consulta listele detailate cu materialele disponibile.

ÎNTREPRINDEREA MINIERĂ BARZA
din comuna Crişcior — Brad, judeţul Hunedoara

ANGAJEAZĂ URGENT:

— muncitori subterani
— muncitori calificaţi şi necalificaţi minieri

Se asigură calificarea celor ce doresc.

Nefamiliştilor li se asigură cazare în blocuri şi masa la cantină contra cost.

Condiţii de salarizare:

— minieri III 41/post
— minieri IV 48/post
— minieri V 54/post
— minieri VI 64/post

Cererile pentru angajare se pot adresa direct Serviciului personal al întreprinderii.

DIN AVUTUL OBȘTESC, CA DIN BUZUNARUL PROPRIU...

ANCHETA NOASTRĂ

În contextul satului contemporan, magazinul mixt sau universal, bufetul sau atelierul de prestări de servicii este strîns legat de nevoile de trai ale locuitorilor. Indiferent că e vorba de membrii unităților agricole socialiste, de mecanizatori ori cadre didactice și medicale, oamenii sînt interesați permanent ca unitățile respective să fie bine aprovizionate cu mărfuri, iar gestionarii să facă dovada unei perfecte corectitudini în relațiile cu publicul cumpărător. Pe lîngă responsabili conștiincioși și devotați bunei deserviri a locuitorilor, în magazinele sătești se mai strecoară însă și inși certați cu etica socialistă, indivizi lipsiți de scrupule, care confundă avutul obștesc cu buzunarul propriu, căutînd să-și creeze venituri fără muncă, fără sudoare. Prin actele lor, delapidatorii nu numai că lezează interesele colectivității în mijlocul căreia trăiesc, ci sfidează totodată chipul omului nou contemporan, etica lui sănătoasă.

Pe toboganul cîștigurilor ilicite

Alexe Mihai a funcționat ca gestionar al magazinului mixt din comuna Frăsinet, județul Ilfov, peste cinci ani, între 1961-1967. În această perioadă, el a adus cooperativei de consum prejudicii de 126 855 de lei, însușindu-și 100 416 lei și, între altele, degradînd mărfuri și ambalaje în valoare de peste 23 000 de lei. Aproape doi ani la rînd, Alexe Mihai a întocmit inventare și avize de expediție fictive, a vîndut mărfuri pe credit, ca din propria lui prăvălie, a introdus în magazin produse din afara sistemului de aprovizionare al cooperației pe care le-a comercializat la preț de speculă. Cu banii „agonisiți", gestionarul necinstit făcea chefuri, întreținea o amantă, risipea sume în dreapta și stînga, sfidînd pe cei din jur.

Cum se face că cei din preajma lui — și în primul rînd conducerea cooperativei de consum, — nu s-au sesizat mai din vreme de cele petrecute?

Stăm de vorbă cu președintele acestei unități, Ion Manole, care ne spune:

— Era un ins extrem de abil. În cursul a patru revizii contabile nu i s-au putut depista nici un fel de nereguli. În primii doi-trei ani, după cum s-a constatat ulterior, n-a îndrăznit să-și dea arama pe față, era serviabil cu clienții.

— Cum proceda pentru a-și acoperi neregulile?

— Trecea în inventare date ireale, întocmea și majora prețurile la unele mărfuri industriale, prețuri pe care cei care îl verificau nu le mai controlau. Își crease un fel de legături obscure, încît la nevoie — adică atunci cînd afla că i se face verificare — în cîteva ceasuri „găsea" bani cu care să acopere lipsurile.

Atrage atenția, totuși, că și în prezent, președintele cooperativei se dovedește reticent cînd e vorba să definească portretul moral al acestui înrăit delapidator. De pildă, dînsul afirmă că Alexe se purta bine cu clienții, că nu și-a făcut avere cu banii sustrași... Dar, hoțul a ridicat în Frăsinet o casă de toată frumusețea, pe numele tatălui său. În ședința comitetului de conducere al cooperativei, numeroși membri, cum sînt Grigore Bică, președintele cooperativei agricole, Dobre Badea, salariat la agenția C.E.C. din Frăsinet și alții, au subliniat că de foarte multe ori gestionarul deschidea și închidea magazinul conform intereselor lui, ceea ce, firește, producea nemulțumiri în rîndurile cumpărătorilor. Aceștia au criticat cu asprime faptul că, deși se cunoșteau multe din matrapazlîcurile gestionarului, cei în drept în loc să verifice minuțios sursele lui de cîștig au dat dovadă de pasivitate și dezinteres. E de mirare, de asemenea, că înșiși cei care „garantaseră" cu diferite sume angajarea lui Alexe — cum sînt Dumitru Stoica, Ion Ivașcu, Radu Tănase, Crăciun Dumitru și alții (care vor trebui și ei acum să plătească daune cooperativei) nu și-au manifestat îngrijorarea față de risipa protejatului lor.

Locuitorii din Frăsinet, pe bună dreptate, revoltați de faptele unora ca Alexe, au primit cu satisfacție decizia Colegiului penal al Tribunalului județean Ilfov. Prin această decizie, Alexe Mihai a fost condamnat la 15 ani închisoare, confiscarea averii și 7 ani degradare civică.

Dar iată un alt caz, tot atît de elocvent, de aceeași „branșe", cu procedee asemănătoare în obținerea veniturilor ilicite, deși nu în aceleași proporții. Este vorba de Gherghina Lungu, încadrată gestionară la magazinul sătesc din Gurueni al cooperativei din comuna Măgura, județul Teleorman. Stîrnește uimire faptul că, deși în luna august, anul trecut, cu ocazia unui inventar, i s-a constatat o lipsă în gestiune de peste 6 000 de lei, vinovata a fost menținută în slujbă pînă aproape de sfîrșitul lunii septembrie. Și ce-a făcut hoața în acest timp de îngăduință? Și-a continuat furturile, astfel încît atunci cînd a fost obligată, în sfîrșit, să predea gestiunea, s-a constatat o altă lipsă de 4 744 de lei, „realizată" între 25 august, data depistării primei sume delapidate, și 18 septembrie. Așadar, un prejudiciu total de 10 804 lei. Ce se poate desprinde din asemenea atitudini de cocoloșeală a vinovatei, decît solidaritate cu faptele ei necinstite.

— Păi uneori vindea mărfuri și tatăl meu, Ion Lungu și fratele meu, Marin Lungu, căuta la proces inculpata să justifice dispariția sumelor...

— Dar i-am atras atenția în numeroase rînduri, a precizat Voicu Bunea, merceologul cooperativei, că nu are voie să-și transforme rudele în vînzători.

— Pe lîngă obicelul de a băga mîna în tejghea și a-și opri mărfuri, vînzătoarea dovedea o totală neglijență și nepăsare față de gestiunea magazinului, atestă Rotaru Zamfir Tudor, membru al cooperativei agricole din Măgura. Numai așa se explică faptul că de multe ori responsabila lipsea de la serviciu, lăsînd să facă pe vînzătorul prietenul ei, Ion Bălașa. E lesne de închipuit ce se întîmpla în astfel de cazuri cu mărfurile...

Pentru o atitudine fermă, intransigentă

Stăm de vorbă cu tov. Vasile Petrache, judecător la Tribunalul județean Ilfov, căruia îi solicităm părerea cu privire la modul în care unii delapidatori, ca cei de mai sus, reușesc să aducă grave prejudicii avutului obștesc și cumpărătorilor.

— Cred că actualul sistem de control și evidență a operațiunilor în cursul cărora se manipulează mărfuri și bani este încă defectuos. Unele sondaje se fac la distanțe prea mari de timp și în mod superficial, mergîndu-se pînă acolo încît înșiși gestionarii verificați... dictează subcomisiilor de revizie mărfurile existente în magazin și prețurile. În destule cazuri, conducerile unităților socialiste nu-i verifică suficient de atent pe cei cărora le încredințează gestiuni, trecînd cu vederea faptul că aceștia au mai suferit condamnări. De asemenea, nu arareori, față de cei care atentează la avutul obștesc, creîndu-și venituri ilicite, se procedează cu blîndețe, cu o îngăduință aproape neverosimilă.

Socot că pentru preîntîmpinarea pe viitor a oricăror delapidări, pe lîngă măsurile luate de către întreprinderi și instituții, un rol deosebit de important trebuie să revină colectivelor obștești de cetățeni. În aceste colective trebuie să fie aleși oamenii cei mai cinstiți, cei mai devotați respectării avutului obștesc. Ei au datoria să ia atitudine fermă ori de cîte ori depistează risipă, chefuri extravagante, care presupun sume obținute pe alte căi decît cele legale, să demaște și să condamne public abuzurile, infracțiunile oricît de mici. Numai în felul acesta se va reuși să se bareze pretutindeni drumul fraudei, al înavuțirii prin necinste.

Discutăm și cu tov. Nicolae Hopu, directorul Direcției control financiar intern din Centrocoop.

— Oriunde s-au înregistrat delapidări, ne spune dînsul, în rețeaua magazinelor noastre sătești și a atelierelor de prestări, a fost vorba, cu regularitate, de neglijențe ale conducerilor cooperativelor respective în revizia gestiunilor, în supravegherea îndeaproape a activității gestionarilor respectivi. Unde conducerile de cooperative nu fac acest control, fie din cauză că nu reușesc să cuprindă cu regularitate raza de activitate a magazinelor, fie din nepricepere și delăsare, sau ca urmare a vreunor cîrdășii cu delapidatorii, se înregistrează lipsuri și abuzuri.

Pentru prevenirea pe viitor a oricăror asemenea situații, Comitetul executiv al Centrocoop a reglementat din nou, recent, cine trebuie să efectueze inventarele și la ce perioade de timp, precizîndu-se că **gestionarii nu vor mai face parte din subcomisiile de inventar**, ci doar vor asista la aceste lucrări. De asemenea, s-a stabilit ca din subcomisiile de inventar să facă parte neapărat și **un merceolog de specialitate**, care să poată identifica calitatea și prețurile mărfurilor trecute în catalogul de prețuri. Aceste măsuri — și altele luate de direcția de personal, în vederea unei mai bune selectări a gestionarilor — sînt menite să ducă la o activitate sănătoasă în magazinele noastre sătești, în care profesioniștii veniturilor ilicite să nu-și mai aibă loc.

Al. RAICU

„CASTELANUL" DIN MIOARELE

Suiam cu mașina pe valea Romaneților, spre comunele Mioarele și Mățău, nu departe de Cîmpulung. Priveam cu admirație împrejurimile, simțindu-mă cum se spune, ca-n sînul lui Avraam. Cînd, deodată... furtună! Un zgomot teribil ne-a țintuit locului. Mașina intrase cu roți cu tot într-un șanț.

M-am dat repede jos să văd ce-i cu automobilul. N-am apucat însă să-l privesc, și numai ce aud:

— Scrie Eugenio scrie ... 3692.

Eram descumpănit. Cine să fie omul acesta ce stă protăpit pe mal? Vreun agent de circulație? Dar așa, civil, tocmai aici pe vîrful Mățăului?

— Mașina nu are numărul 3692, am îndrăznit eu.

— 3692, a repetat el autoritar. Vino mi-a mai poruncit necunoscutul.

... Puțin mai tîrziu, mă aflam în incinta judecătoriei din Cîmpulung. Sincer să fiu, nu-mi plac judecățile. Eram pierit. Încetul cu încetul însă, mi-a mai venit inima la loc. În jurul meu se afla o mulțime de alți oameni, bărbați și femei, de toate vîrstele. Ficare purta în mînă, ca și mine, cîte un număr: 2696, 2548, 2807, 2988, 3330, 3342, 3691, 3759, 3587, 3518 etc.

M-am apropiat la întîmplare de numărul 2807.

— Pămînturile din partea noastră, de munte, mi-a spus el, sînt în așa fel orînduite încît, spre a ajunge la drumul public, trebuie să trecem, roată, unul pe terenul celuilalt. Altfel nu e chip. Pe drumul acesta, tăiat pe locurile noastre — așa l-am pomenit din moși-strămoși, — transportăm acasă finețele și fructele. Numai că, acum, s-a găsit Ion I. Grecu, om bătrîn și gogoșeamite învățător pensionar, să ne-nchidă calea. A săpat un șanț lat și adînc pe pămîntul lui, de n-avem pe unde mai trece. Ni s-au stricat astă-toamnă și finețele și fructele. Iar pe deasupra, tot el ne-a chemat în judecată. Căci închizîndu-ne nouă calea de acces spre drumul public, și-a închis-o și lui însuși, din care cauză îi putrezește recolta.

Faptele sînt confirmate și de purtătorii celorlalte numere, oameni pașnici din comuna Mioarele, purtați pe drumul judecății: Ion Sucu, Gheorghe V. Grecu, Petre Gh. Popescu, Gheorghe Gh. Sucu, Chiralina I. Sucu, Gheorghe B. Negoescu, Ion N. Negoescu, Gheorghe N. Sucu, Petre Voicu, Bucur Negoescu, Ion P. Vișoiu, Alexandru Sucu, Elisabeta Sucu, Gh. N. Albu etc.

Într-adevăr, Ion I. Grecu și soția sa Eugenia, astă-toamnă, și-au cules recolta, cîteva care de prune. Au venit cu carele pînă lîngă șanțul săpat de ei înșiși și... au zvîrlit prunele jos, pe iarbă, unde au și putrezit. Au alergat apoi într-un suflet la tribunalul fostului raion Muscel, chemînd oamenii în judecată spre a le plăti paguba! Neputînd obține din partea judecătorului Traian Iliescu mult rîvnita „dreptate", soții Grecu, ingenioși, și-au construit un podeț, pe care, așa cum au declarat în ședință publică, îl așează peste șanț ori de cîte ori au nevoie să treacă spre sau dinspre pămînturile lor. Apoi îl ridică și-l ascund. Castelani în regulă, cum s-ar spune. Și cînd cineva încearcă să treacă peste șanț, gata procesul.

Grav e că molima aceasta începe să se întindă. Urmînd exemplul lui Grecu, un alt cetățean a săpat și el alături un șanț, ca nu cumva „castelanul" să-și afle acces pe pămîntul lui. Alte neînțelegeri, alte drumuri la tribunal. Pe Mățău, așadar, șanțurile au devenit un coșmar pentru întregul sat, iar procesele se țin lanț. E cazul ca autoritățile locale să facă... șanț mare, pentru a bara calea unor astfel de năravuri!

Nicolae NASTA

NE-AM INTERESAT, AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

CATALOG DE MOBILA

Din 1964 n-a mai apărut nici un catalog de mobilă al Ministerului Economiei Forestiere, acesta fiind înlocuit cu pliante și prospecte. La cererea publicului cumpărător, în prezent se lucrează la elaborarea unui asemenea catalog, care să prezinte noile modele de mobilă, urmînd ca acesta să fie difuzat nu peste mult timp rețelei comerciale.

ANTENE ȘI FILTRE PENTRU PROGRAMUL II DE TELEVIZIUNE

De curînd, au fost omologate și trimise în rețeaua magazinelor de specialitate primele loturi de antene și filtre de televizoare, necesare recepționării programului II. Vînzătorii sînt instruiți în toate localitățile din țară, în vederea prezentării acestor noi produse.

CASUȚE AUTOMATE PENTRU PĂSTRAREA BAGAJELOR

Prototipul unor astfel de căsuțe, ce vor fi realizate pentru prima dată în țara noastră a fost executat de un colectiv al Direcției regionale C.F.R. București și va intra în fabricație la întreprinderea de industrie locală din Luduș, județul Mureș.

Prin introducerea unei monede de 1 leu, broasca se închide și cheia căsuței automate rămîne la posesorul bagajului de mînă. La deschidere, cheia se blochează automat în Yale, pînă ce altă persoană introduce bagajul și moneda în căsuța respectivă.

REMORCI PENTRU AUTOTURISME

La cooperativa meșteșugărească „Precizia" din Arad se execută în prezent, între altele, remorci pentru autoturisme.

O NOUĂ AGENȚIE DE VOIAJ

Numeroșilor vizitatori care se duc în aceste luni în localitatea balneo-climaterică Borsec, li s-a înlesnit procurarea biletelor ce erau pînă acum obținute abia la gara Toplița, prin deschiderea unei agenții de voiaj chiar în centrul frumoasei stațiuni montane. Noua agenție va funcționa în tot timpul anului.

PRESE DE CONFECȚIONAT CĂRĂMIZI

În vederea dezvoltării producției de cărămizi în cooperativele agricole, prin grija secției prelucrarea produselor și prestări servicii a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, s-au obținut, pentru anul 1969, repartiții pentru prese de cărămizi, acționate mecanic.

Doritorii se pot adresa cu comenzi secției amintite.

DIALOG redacție — cititori

Concediile de odihnă ale personalului didactic

Ing. N. BOGLUȚ — comuna Ucuriș, județul Bihor:

Prin ordinul nr. 330 din 3 iulie 1968 al Ministerului Învățămîntului s-au aprobat instrucțiuni cu privire la concediul de odihnă al personalului didactic din învățămîntul de toate gradele. Prin personal didactic în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic precum și în liceele agricole, horticole, veterinare etc. se înțeleg funcțiile de director, director adj., învățător, profesor, instructor de practică și educator. La instituțiile preșcolare funcțiile didactice sînt cele ale directorilor și educatoarelor, iar la casele de pionieri cele ale directorilor și conducătorilor de cerc. La casele de copii școlari funcții didactice dețin directorul, educatorii (indiferent de modul cum sînt salarizați), profesorii și instructorii de practică.

Deoarece obligațiile didactice metodice și instructiv-educative ale personalului didactic sînt repartizate în tot anul școlar, s-a stabilit ca durata concediului să fie de 62 de zile calendaristice. Concediul de odihnă cu durată integrală se acordă personalului didactic care a funcționat în tot cursul anului școlar. Pentru personalul didactic numit după data începerii cursurilor, se vor calcula cîte 5 zile lucrătoare de fiecare lună integral servită. Suplinitorii, precum și pensionarii angajați ori menținuți în învățămînt cu normă întreagă sau incompletă, vor primi concedii de odihnă în aceleași condiții ca și restul personalului didactic.

Concediul de odihnă se efectuează de regulă în timpul vacanței de vară, adică în perioada iulie—august; dacă în această perioadă personalul didactic nu a putut beneficia de concediu, îl va putea primi și în timpul vacanțelor de iarnă și primăvară.

Educatoarele de la grădinițele sezoniere ale cooperativelor agricole de producție, I.A.S. și I.M.A., care își întrerup activitatea în perioada 1 decembrie—1 martie, efectuează concediul de odihnă în acea perioadă.

Ing. Sabin DĂNILĂ — de la cooperativa agricolă din Zăbrani, județul Arad:

Măsurile de reorganizare administrativ-teritorială a țării nu au afectat salarizarea inginerilor care lucrează în cooperativele agricole. Din scrisoarea dv. rezultă că vi s-a diminuat salariul de încadrare din cauza reducerii, în urma unor livrări, a efectivului de animale, exprimat în U.V.M., al unității în care activați. Scăderea numărului de animale este însă provizorie. Conform prevederilor planului de producție, cooperativa agricolă va spori din nou efectivele. În acest caz, trebuia să vi se mențină salariul avut. Adresați-vă direcției agricole județene care are datoria să îndrepte eroarea comisă.

Păun STĂNILĂ — șofer la cooperativa agricolă din comuna Cîrligu-Mare, județul Buzău și Mărioara I. CRIHANA — ajutor contabil la cooperativa agricolă din Cudalbi, județul Galați:

Dacă sînteți angajați la cooperativa agricolă pe bază de contract de muncă, cu salarizarea lunară, beneficiați de plata alocației pentru copii, de concediu anual de odihnă și de celelalte drepturi prevăzute pentru salariați în Codul Muncii.

Mihai VICTOR — din Măcin, județul Tulcea:

Potrivit regulamentului de sporuri aprobat pentru unitățile Consiliului Superior al Agriculturii, magazinerii de la centrele de protecția plantelor beneficiază de un spor pentru condiții deosebite de muncă de 50 de lei lunar. De asemenea, salariații respectivi beneficiază de echipamentul de protecție și lucru, stabilit prin normativul aprobat pentru unitățile C.S.A.

Un grup de salariați de la I.A.S. Suceava:

Codul muncii — art. 391 — precizează că orele de muncă prestate de salariați în zilele de repaus săptămînal se compensează cu un timp liber corespunzător în următoarele două săptămîni, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil și dacă angajatul consimte, se retribuie.

Ion BOROANĂ — de la centrul de combaterea dăunătorilor Costești, județul Argeș:

În conformitate cu Ordinul nr. 629/1967 al Ministerului Învățămîntului, absolvenții școlilor tehnice de maiștri pot să-și echivaleze studiile cu cele ale liceelor agricole, prin examene de diferență. Adresați-vă celui mai apropiat liceu agricol și veți primi toate lămuririle necesare.

Ing. Gh. FAȘOLĂ — de la cooperativa agricolă Pănceștii-Sascut, județul Bacău:

După cum am fost informați de Direcția generală a planificării și urmăririi realizării planului din Consiliul Superior al Agriculturii, căreia ne-am adresat, vă facem cunoscut că, potrivit reglementării în vigoare, salariul tarifar al inginerilor din cooperativele agricole de producție în primii doi ani după terminarea anului de stagiu se stabilește între limitele de 1 300—1 700 de lei lunar, indiferent de mărimea cooperativei agricole.

Paul IONESCU, stațiunea experimentală agricolă Ișalnița, județul Dolj:

Absolvenții fostelor școli profesionale cu profil agricol au avut posibilitatea să se înscrie, prin concurs, direct în anul III al școlii tehnice cu profil agricol. De această posibilitate ați beneficiat și dv. În prezent, pregătirea tehnicienilor agricoli se face prin licee agricole cu durata de 5 ani, licee care funcționează numai cu cursuri de zi. Fiind încadrat în producție, puteți urma cursurile serale sau fără frecvență ale liceului de cultură generală. Pentru aceasta luați legătură cu Inspectoratul școlar al județului Dolj.

PE URMELE SESIZĂRILOR

PAGUBA: 500 000 lei! Se va recupera?

Informată de noi despre conținutul unei sesizări trimise revistei „Agricultura socialistă", Uniunea județeană Sibiu a cooperativelor agricole a întreprins cercetări asupra situației economico-financiare a cooperativei agricole din Biertan. S-a constatat că datorită unor abuzuri, sustrageri și alte neglijențe grave, avutul obștesc al acestei unități a fost păgubit cu 497 400 de lei.

Din răspunsul trimis redacției de către uniunea cooperatistă județeană rezultă că acest prejudiciu de mari proporții adus țăranilor cooperatori constă în sustragerea și deprecierea furajelor, mortalități în sectorul zootehnic, falsuri în normarea și retribuirea muncii, sustragerea unor cantități de vin, bani încasați și necontabilizați, bani luați din casă fără acte și nerestituiți, transporturi efectuate în scopuri personale, diurne încasate ilegal, sume operate în plus la plăți etc.

Principalii vinovați sînt președintele cooperativei, ing. Virgil Șurtea și contabilul-șef Pavel Bunăcale. Cu prilejul controlului, aceștia au fost schimbați din funcții. Atît. Nu li s-a imputat nici un leu deși, după cum rezultă din răspuns, ei sînt direct vinovați și răspunzători moral și material de pagubele pricinuite.

În încheierea răspunsului, uniunea județeană ne mai informează că „cercetările continuă". Solicităm conducerii uniunii să ne comunice concret măsurile ce au fost luate pentru recuperarea prejudiciului și sancționarea celor vinovați.

După patru luni de așteptare

La sfîrșitul lunii februarie a.c., redacția noastră a trimis spre cercetare Uniunii județene Ilfov a cooperativelor agricole o sesizare primită de la un grup de cooperatori din comuna Alexeni. Semnatarii scrisorii semnalau o serie de abuzuri și de fraude din activitatea lui Vasile Barbu, președintele cooperativei agricole Alexeni, precum și unele nereguli în organizarea și retribuția muncii în ramura zootehnică.

De atunci, redacția a revenit de mai multe ori prin adrese și telefonic, solicitînd conducerii uniunii să urgenteze cercetarea sesizării, să ne comunice care este adevărul și ce măsuri s-au luat. Nici un răspuns timp de 4 luni de zile! Abia zilele trecute redacției i-a fost expediat un răspuns, din care rezultă clar că faptele semnalate în scrisoare nu au fost cercetate încă la fața locului. Iată răspunsul: **„Întrucît în sesizare sînt relatate o serie de abateri mai vechi și mai noi ale conducerii cooperativei agricole, cunoscute de noi, s-a hotărît ca în cursul lunilor următoare să înceapă revizia de fond planificată. În urma constatărilor se vor lua măsurile respective".**

Prin urmare, nu s-a întreprins nimic pentru curmarea și înlăturarea deficiențelor. Se așteaptă revizia planificată, în timp ce țăranii cooperatori continuă să solicite sprijin. Un asemenea mod de rezolvare a sesizărilor nu face cinste conducerii uniunii județene și creează suspiciuni și nemulțumiri în rîndul cooperatorilor.

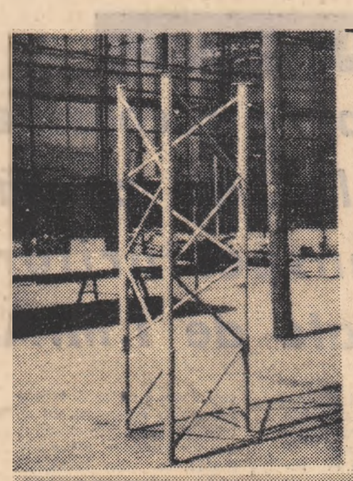

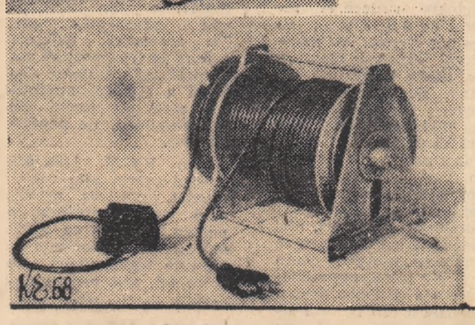

Întreprinderea Mecanică Timișoara

Calea Circumvalațiunii nr. 8—12, produce scule, dispozitive și utilaje de mică mecanizare specifice industriei construcțiilor:

- **— drișcă mecanică;**
- **— sită vibratoare;**
- **— aparate de găurit și frezat șanțuri în zidărie;**
- **— stanță manuală pentru oțel beton;**
- **— menghini pentru țevi 1/4"—2";**
- **— scară telescopică pentru zugravi;**
- **— dispozitiv mecanic pentru îndoit tuburi de instalații electrice;**
- **— trusă pentru îndoit țevi de instalații pe șantier;**
- **— trusă pentru aplicat placaje ceramice;**
- **— trusă pentru montat dale PVC la pereți și pardoseli;**
- **— dispozitive de siguranță pentru lucrări la înălțime și altele;**
- **— diferite tipuri de popi, dispozitive de transport pe orizontală.**

Comenzile vor fi trimise la Întreprinderea de aprovizionare cu utilaje și piese de schimb București, Calea Victoriei nr. 111, în vederea prestării pentru anul 1969.

VARIETĂȚI

CĂLDURĂ MARE...

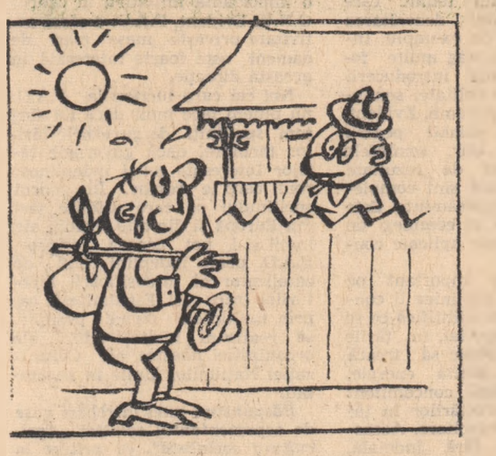

— Bade, n-ai să-mi dai și mie o cană cu apă rece ?

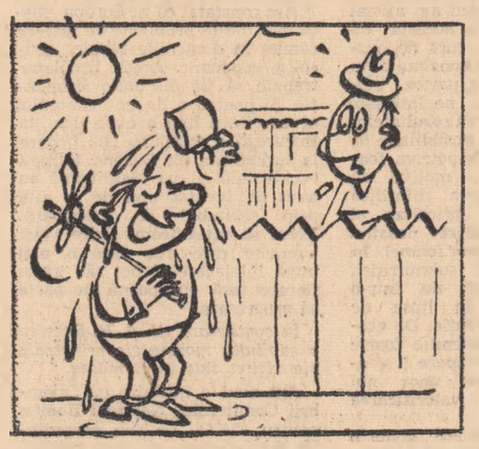

— Mulțumesc !

Desene de T. PALL

DE LA LUME ADUNATE

SĂ LĂSĂM SENTIMENTALISMUL LA O PARTE

În Brazilia există credința că cel care atinge iurucu — o broască ce are dimensiunile unei găini mari și trăiește în bălțile din centrul țării — pierde dragostea soției sale. Această superstiție apără broastele iurucu de exterminare. Dar iată că o firmă din S.U.A., care fabrică poșete de damă, a oferit 33 de cenți pentru fiecare piele de broască și acum mulți vînători brazilieni caută să prindă iurucu. Ei consideră că pentru o asa sumă se poate pierde chiar și... dragostea soției.

TOT ÎNAINTE, ÎN SUNETELE... ELEFANTULUI !

Succesele echipei ceiloneze de fotbal „Colombo Rangers" unii răuvoitori le explică prin faptul că ea are un foarte bun... microbist. Nu, nu e vorba de un fanatic, care cu entuziasmul său molipsește pe vecini, și nici de un specialist în tactică, în stare să nimicească pe adversar. Renumitul microbist al echipei „Colombo Rangers" este un elefant — proprietatea unui jucător. Elefantul scoate sunete vijelioase atunci cînd echipa atacă și sunete de alarmă atunci cînd adversarul se apropie de poartă. Membrii echipei regretă un singur lucru : că nu pot lua cu ei elefantul și atunci cînd joacă în străinătate.

Pe scurt despre salată

Salata o găsim printre plantele cultivate din cele mai îndepărtate timpuri. Dintre cei vechi, bătrînul învățat, medicul antichității, Hyppocrates, recomanda consumul de salată, ca și istoricul Tacit, ca și, mai tîrziu, filosoful J. J. Rousseau. Celebrul Brillat-Severin, în scrierea sa : „Fiziologia gustului", apărută la 1825, afirma că salata împrospătează și chiar întinerește.

Dacă prepararea ei are forme foarte diferite, principiul general valabil este de :

a folosi uleiul ca un risipitor;
oțetul — ca un avar;
și sarea — ca un înțelept.

Salata este, în același timp, medicament, hrană și, cînd e preparată cu măiestrie, devine o bucurie pentru gustul consumatorului.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

LEGUME

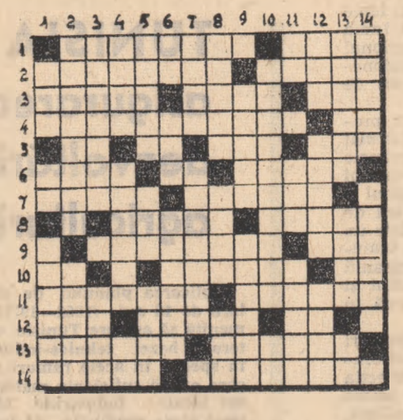

ORIZONTAL : 1) Varietate de ardei (pl.) — Fierturâ de carne cu legume; 2) Legume conservate în saramură sau în oțet — Localitate unde se cultivă un soi de usturoi alb ; 3) A acoperi cu alamă — Mentă — Cei mai buni ; 4) Țelina, morcovul, pătrunjelul etc. — Ten ! ; 5) În serie ! — Dînsa — Legendă — Ambalaj pentru transportat cartofi, făină etc. ; 6) Ridichi de... — Verigă — Susțin pătlăgelele ; 7) Rotund și cu țepi — Legumă ; 8) De formă circulară — Legume de vară și de toamnă ; 9) Încîntătoare — Necesar vieții ; 10) Miez de conopidă ! — Varietate de morcovi timpurii — Cete ! ; 11) Insectă care se dezvoltă în mazăre (reg.) — Fire răsucite ce cresc pe tulpina unor legume ; 12) Unități de timp — A aproviziona cu apă un teren cultivat cu legume — Primă notă ; 13) Umbeliferă — Întors ; 14) Teren sportiv — Nu cumpără castraveți.

VERTICAL : 1) Pom fructifer — Dă tonul — Pătlăgea roșie ; 2) Tocană de carne cu cartofi sau cu găluște (pl) — Coș pentru legume și fructe ; 3) Locuiesc în Oradea — Măsuri de timp ; 4) Șir de note — Scoasă de la oțet — Plantă textilă ; 5) Lopățică pentru curățat plugul (pl.) — Roman de Liviu Rebreanu — Coastă ; 6) Porții de supă ! — Eleșteu — Varietate de fasole ; 7) Arbore de pe malul apelor — Înlăturarea surplusului de apă (pl.) ; 8) Tulpina subterană a unor legume — Arțar (reg.) — Garanție ; 9) Petrecere cimpenească organizată în luna mai — Mîncare făcută din anume legume ; 10) Se consumă cruzi, murați sau gătiți — Vad gol ; 11) La intrarea în seră ! — Dezvăluie vîrsta fasolei... (pl.) — Legumă bogată în vitamina C ; 12) Singură — Suită de trepte — Instrument muzical ; 13) Închid semințele leguminoaselor — Numeral — Pe cal ; 14) Profund — Sol care dă recolte bogate.

George MARINA
Sibiu

CALEIDOSCOP SPORTIV

● La conducerea a numeroase federații de pe glob sînt adesea desemnați oameni care nu au comun cu sportul respectiv decît... pasiunea vizuală. Nu la fel stau lucrurile cu Albert Ferrasse, noul președinte al Federației franceze de rugby. Acesta a activat în sportul cu balonul oval din copilărie, apoi a fost unul dintre cei mai buni jucători ai reprezentativei Franței, făcînd parte și din echipa S.V. Agen, care a cîștigat campionatul național în 1945. Ulterior, Ferrasse a fost unul dintre cei mai buni arbitri de rugby. În calitate de președinte al clubului S.V. Agen, Ferrasse a dus formația la victorie, cîștigînd în 1962, 1965 și 1966 campionatul Franței.

● Pentru a cunoaște numele viitorului adversar al echipei italiene Juventus în „Cupa orașelor tîrguri" (tragerea la sorți a avut loc la Copenhaga), secretarul clubului respectiv a trebuit să telefoneze... ziarului francez „L'Equipe". Motivul ? Ziarele italiene se află în grevă !

● Unul dintre cicliștii care s-au făcut cunoscuți în mai multe rînduri în „Turul Franței", Jean Goldschmidt, este în prezent deputat la Luxemburg. În recentul Tur ciclist al Luxemburgului, el n-a mai participat însă în competiție ca rutier, ci... conducînd mașina unui radio-reporter !

● Biroul Federației internaționale de volei, întrunit de curînd la Paris, a propus ca, în cadrul turneului Olimpic din Mexic să se efectueze un control anti-doping și după fiecare întîlnire de volei, urmînd ca doi jucători, prin tragere la sorți, să fie verificați. Cei găsiți vinovați vor fi sancționați, iar echipa lor va pierde meciul cu 3—0.

● În marele turneu de tenis de la Wimbledon, la care a participat anul acesta și Ion Țiriac, suma totală a premiilor distribuite se ridică la 26 000 de lire sterline. Curios e amănuntul că în vreme ce la proba de simplu masculin au fost fixate pentru semifinală și finală premii de cîte 750 de lire, la aceeași probă pentru femei s-au stabilit numai cîte... 300 de lire sterline.

ȘTIAȚI CĂ...

...pentru prepararea mustului concentrat și pentru corecții, în vechime se proceda în mai multe feluri ? Cînd cantitatea era mai mică, se punea mustul succesiv în cazan pe foc pînă cînd volumul său se micșora cu a 20-a parte. Cînd cantitatea era mare se concentra numai o parte din must și produsul obținut se adăuga în masa mare a mustului sau în vin. La romani încăperea unde se făcea concentrarea se numea cortinale, de la numele „cortinal" al cazanului. Acestea erau de aramă, dar de multe ori era preferat plumbul pentru că, nu se acoperea cu coclеală.

...în antichitate se produceau mari cantități de vinuri aromatizate ? Cînd fermentația era terminată, se introduceau în masa vinului frunze de pin sau bucăți de lemn de cedru ori migdale amare sau flori de viță. Se produceau astfel nu mai puțin de 66 de tipuri de vin aromatizat, multe recomandate și ca vinuri medicinale, la prepararea lor servind, de pildă, mirtul, isopul, trandafirul și altele.

...lumea antică nu cunoscuse distilarea alcoolului ?

La vinuri tari (alcoolice) dulci se ajungea numai pe cale fermentativă, pornind de la musturi foarte legate în zahăr. Abia după ce s-a cunoscut distilarea s-au putut realiza rachiurile și lichiorurile. Erau preținte și vinurile dulci mai slab alcoolice, obținute prin sistarea forțată a fermentării. Una dintre metode consta în punerea mustului într-o amforă smoliță și introducerea ei într-un puț, timp de 30 zile. Drojdiile, firește, nu erau omorîte, dar își încetau activitatea, astfel, încît la scoaterea din puț, vinul era liniștit și limpezit ; pe timpul iernii, la temperatură scăzută, el era stabil și se putea păstra pînă în primăvară.

Ing. Ec. DRAGU

UMOR FABULE ÎN... DOUĂ RÎNDURI

Cîntecele păsării

— De ce cîntecele tale sînt atît de scurte ?, a întrebat o dată cineva pe o pasăre...

— Cunosc foarte multe cîntece și aș vrea să le cînt pe toate. (Alphonse Daudet).

Lupul și oile

Lupul este făcut din oi asimilate (Paul Valery).

Cuvîntul porcului

Principalul e cum mănînci, cînd mănînci și ce mănînci. ...Și pe cine mănînci, precizează porcul. (F. Krivin).

Omul și tigrul

Cînd un om ucide un tigru, asta se cheamă sport ; cînd un tigru ucide un om, asta se cheamă ferocitate. (G. B. Shaw).

Meteorul și luminarea

— E un simplu meteor ! a spus disprețuitor luminarea. (Stanislav Jerzy Lec).

Omida, fluturele și omul

La insecte, din omidă iese un fluture ; la oameni se întîmplă uneori pe dos : din fluture iese o omidă. (Anton Cehov).

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 14 — 20 VII

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 6.00 ; 11.00 ; 16.00 ; 24.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 6.30; 7.45 ; 9.30 ; 17.00 ; 19.00 ; 0.55 ; programul III : 15.00 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5.00 ; 5.30 ; 9.00; 11.00 ; 15.00; 18.00; 20.00 ; 24.00; 1.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 7.30; 8.30 ; 10.00 ; 12.00 ; 18.55 ; 21.00 ; 0,55; programul III : 18.00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 8.00 14.00 ; 20.00 ; programul II : 13.00 ; 21.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30 ; **În fiecare zi de lucru :** 14.00 ; 17.00 ; 23.00 ; programul III : 21,30.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 10.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU programul I : 5.50 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 7.00 ; 11.07 ; 18.00 ; 19.30 ; 20.20 ; programul II : 6.00 ; 8.00 ; 9.00 ; 13.10 ; 15.15 ; 16.30 ; 18.40 ; 22.10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 8.15 ; 9.45 ; 11.25 ; 17.30 ; 18.30 ; 20.10 ; 22.20 ; 23.07 ; 0.05—5.00 ; programul II : 7.15 ; 10.15; 12.30 ; 15.00 ; 16.00 ; 17.15 ; 18.23 ; 19.05 ; 20.22 ; 21.10 ; 22.30 ; 24.00 ; 0.30 ; programul III : 23.00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 11.05 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.35 ; 15.15 ; 19.00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00; 13.20 ; 14.50 ; 17.45 ; 19.30; 20.40 ; 21.43 ; 22.20 ; 23.09 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.00 ; 12.07 ; 15.00 ; 15.45 ; 16.15 ; 16.25 ; 18.00 ; 20.50 ; 21.05 ; 22.30 ; 0.12.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 17.45 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 12.07 ; 13.15 ; 17.15 ; 19.00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.30 ; 18.20 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.35 ; 22.20 ; 22.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 10.55 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.35 ; 23.40.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.00 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 13.30 ; 15.48 ; 17.15 ; 19.00 ; 21.51. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 10.30 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.30 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.00 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.30 ; 12.23 ; 15.00 ; 16.25 ; 23.45 ; programul III : 16.55.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.15 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 9.48 ; 12.07 ; 13.15 ; 15.45 ; 16.15 ; 17.15 ; 19.00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20; 14.50 ; 15.35 ; 19.30 ; 20.35 ; 21.25 ; 22.20 ; 22.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.15 ; 15.00 ; 16.25 ; 18.15 ; 18.50 ; 22.30 ; 24.00.

VINERI : Muzică populară programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 14.50 ; 16.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 15.30 ; 17.15 ; 17.35 ; 19.00 ; 21.50. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 15.35 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.00 ; 21.30 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—3.55 ; programul II : 10.05 ; 11.20 ; 12.30 ; 15.00 ; 16.45 ; 18.10 ; 18.50 ; 23.54.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 12.30 ; 14.40 ; 15.15 ; 17.35 ; 20.12 ; 21.00 ; 23.40 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.30 ; 13.30 ; 16.15 ; 19.00 ; 20.30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 16.20 ; 18.20 ; 19.30 ; 20.30 ; 21.25 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—6.00 ; programul II : 10.05 ; 10.55 ; 13.00 ; 16.00 ; 17.15 ; 18.50 ; 20.00 ; 22.32 ; 23.07 ; 24.00 ; programul III : 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 9.40— TV pentru elevi. Consultații la matematici (în ajutorul celor ce se pregătesc pentru examenul de bacalaureat) ; 10.00 — ORA SATULUI : ● Seceriș 1968 ● 1 000 000 hectare culturi duble ● Ancheta noastră : Cum echilibrați balanța furajeră ? ● Popas în comuna Bodești ● Noutăți editoriale ● Buletin agrometeorologic ● Muzică populară românească ; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Tema : Agrotehnica culturilor irigate ; 12.00 — De strajă patriei. Emisiune pentru militari ; 12.30 — TELEJURNALUL DE PRÎNZ ; 12.45 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 15.30 — ZIG-ZAG — telemagazin duminical ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.50 — Telesport ; 20.10 — Cronica duminicală : 20.15 — Teatru în studio : „Domnul de Pourceaugnac". Comedie-balet de Molière ; 21.45 — Opus nr. 3... Pocus nr. 3 — bis : 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Reporterii noștri în țară și peste hotare ; 20.15 — Selecțiuni din programul Music-hall-ului din Moscova (I) ; 21.00 — TELEJURNAL : 21.20 — Film de aventuri : „Hoții de automobile".

LUNI : 17.30 — Pentru noi, femeile ; 18.00 — Actualitatea industrială ; 18.30 — Curs de limba franceză (lecția 1) ; 19.00 — Dimineața maturității — emisiune pentru adolescenți ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Din Sibiu pîn' la Brașov. Program folcloric susținut de artiști amatori ; 20.20 — Ce-ați dori să revedeți ? 20.45 — Tele-universitatea ; 21.20 — Film artistic : „Cenușă și diamant". O producție a studiourilor poloneze ; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 17.30 — TV pentru elevi; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.30 — Curs de limba engleză (lecția 1) ; 19.00 — Pentru cei mici : Filmul : „Tolănici" ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : Thierry la Fronde" ; 20.26 — Opinia dumneavoastră... ; 20.45 — Transmisiune în direct ; 21.00 — Seară de teatru : „Anna Christie" de Eugene O'Neill ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 10.00 — TV pentru specialiștii din industrie ; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Pentru cei mici — Ala-Bala... pe apă ; 18.00 — Telecronica economică ; 18.30 — Curs de limba germană (lecția 1) ; 19.00 — Emisiune pentru tineret ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Soliști de muzică populară ; 20.15 — Transfocator ; 20.45 — Studioul artistului amator ; 21.00 — Avanpremieră ; 21.15 — Telecinemateca : „Pickpocket" (Hoțul de buzunare) ; 22.45 TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : Programul I : 10.00 — Telecronica economică ; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — TV pentru elevi ; 18.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" ; 18.30 — Curs de limba rusă (lecția 1) ; 19.00 — Studioul pionierilor ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : „Vikingii" ; 20.26 — Arta plastică ; 20.45 — Varietăți pe peliculă ; 21.00 — Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns ; 21.30 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice. Orașe poloneze ; 21.55 — Ecran literar — revista TV ; 22.25 — Mari interpreți : Violonistul Isaac Stern (II) ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; **Programul II :** 20.00 — Document : Expediție în Comore ; 20.50 — TELEJURNAL ; 21.00 — O sumă de cuvinte ; 21.30 — Comedie cu Mickey Rooney ; 21.55 ; Recital de pian la patru mîini ; 22.25 — Parada vedetelor.

VINERI : 10.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" ; (reluare) ; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — TV pentru elevi ; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică. 18.20 — Buletinul circulației rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția 1) ; 19.00 — La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Actualitate agrară : Aritmetica simplă a valorii zilei-muncă (emisiune-anchetă despre căile de sporire a avutului obștesc și a veniturilor țăranilor cooperatori) ; 20.20 — Studioul muzical ; 20.40 — Dialog despre cultură : Publicul așteaptă filme românești de succes (II) ; 21.00 — Reflector ; 21.15 — Film artistic : „Judecătorul de minori". O producție a studiourilor din R.F. a Germaniei ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : Programul I : 17.30 — Pentru copii : Lanterna magică ; 18.00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă ; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă... ; 19.00 — Pentru școlari : „Cupa de ciocolată" ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Vom reveni peste... șase luni ! 21.10 — Film serial : „Campionii" ; 22.00 — Spectacolul de închidere a celui de-al IV-lea Concurs internațional de balet „Varna '68". Transmisiune directă ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Post-scriptum săptămînal ; 20.10 — Microfoileton dramatic : „Harpagon '68" de Paul Ioachim ; 20.30 — Orchestre de muzică ușoară ; 20,45 — TELEJURNAL; 21.00 — „Bis... pe 16 mm"; 22.00 — Roman-foileton „Lagardère (I). Film după romanul „Micul parizian" de Paul Féval.

UZINELE DE REPARAȚII
ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII

execută :

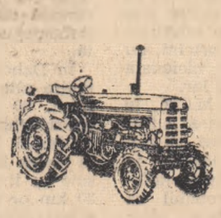

— PE BAZA DE REPARTIȚII emise de Trustul uzinelor de reparații — București, Str. Pictor Grigorescu nr. 10 B, Sectorul 7 : reparații capitale
— LA COMANDA BENEFICIARULUI : revizii tehnice și reparații curente de tractoare cu puteri pînă la 80 CP, motoare cu combustie internă, fabricate în țară, cu puteri pînă la 80 CP — exclusiv motoarele pentru auto —, motocompresoare echipate cu motoare cu combustie internă cu puteri pînă la 80 CP.
— REPARAȚIILE SE EXECUTA ÎN TERMEN SCURT
— CALITATEA GARANTATA
— TARIFE AVANTAJOASE
— COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE BENEFICIAZĂ DE ACELEAȘI TARIFE CA ȘI UNITAȚILE AGRICOLE DE STAT

Adresați cu încredere comenzile Dvs. UZINELOR DE REPARAȚII ale C.S.A. situate în următoarele localități :
ARAD, BOTOȘANI, BALȘ, CIULNIȚA, CLUJ, BUCUREȘTI (DUDEȘTI-CIOPLEA), GALAȚI, IAȘI, NAVODARI, ORADEA, ROȘIORI DE VEDE, SIBIU, TECUCI, TIMIȘOARA.

Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii

ANUNȚA

pentru data de 12 august 1968, orele 8 a.m., la sediul institutului din B-dul Agronomilor nr. 6, București-Băneasa, Sectorul I, concurs pentru ocuparea următoarelor posturi :

— ȘEF SECȚIE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ (secția exploatare) specialitatea inginer mecanic agricol ;
— CERCETĂTOR ȘTIINȚIFIC PRINCIPAL (secția recoltare) inginer mecanic agricol.

Actele necesare pentru participare la concurs sînt :

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diplomă din străinătate, echivalentă ;
b) copie de pe certificatul de naștere ;
c) certificatul de sănătate ;
d) dovada situației militare ;
e) dovada stagiului ;
f) autobiografie ;
g) caracterizarea instituției unde lucrează în prezent.

Cererea de înscriere la concurs, dacă este cazul, va fi însoțită și de următoarele acte :

— copie de pe diploma de doctor în științe ;
— memoriu de activitate împreună cu lista de lucrări ;
— un exemplar al celor mai importante lucrări științifice ale candidatului.

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Informații suplimentare se primesc la Secretariatul științific, telefon 33 03 62.

LOZ PLIC

Pînă la 28 iunie a.c. un număr de 417 participanți au cîștigat autoturisme la sistemele Loto Pronosport.

Jucînd la loz în plic puteți cîștiga imediat autoturisme Warszawa, Renault 10 Major, Moskwici 408, Skoda 1000 MB.

În afara autoturismelor mai puteți obține motociclete, scutere, motorete și premii în bani de 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei ș.a.

Oriunde vă aflați jucați la LOZ ÎN PLIC.

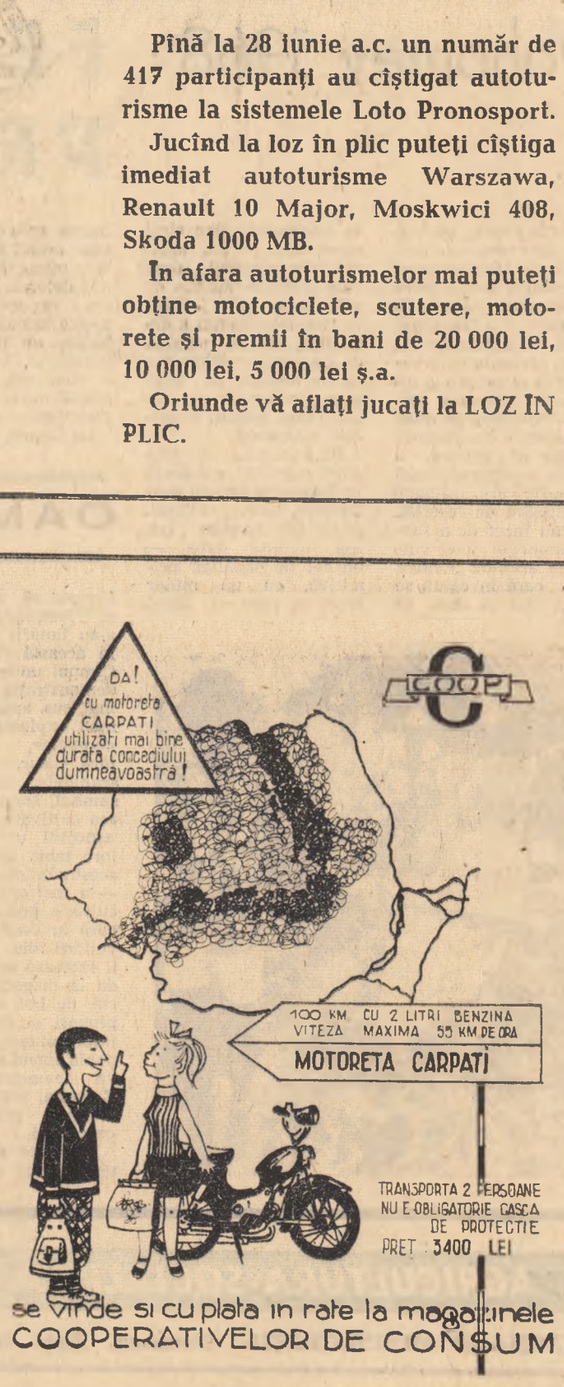
DA!
cu motoreta CARPAȚI
utilizați mai bine durata concediului dumneavoastră !
COOP
100 KM CU 2 LITRI BENZINA
VITEZA MAXIMA 55 KM PE ORA
MOTORETA CARPAȚI
TRANSPORTA 2 PERSOANE
NU E OBLIGATORIE CASCA DE PROTECȚIE
PREȚ 3400 LEI
se vinde și cu plata în rate la magazinele
COOPERATIVELOR DE CONSUM

AGRICULTURA PE GLOB

FIŞIER DOCUMENTAR

„O licoare cu virtuţi admirabile şi misterioase"– CEAIUL

Deşi pare de necrezut, ceaiul este mai răspîndit pe glob decît cafeaua. Originea ceaiului trebuie căutată în Asia. El se cultiva aici încă din mileniul al III-lea înaintea erei noastre. Pentru prima oară, o menţiune despre ceai se află înscrisă într-un document care se referea la ceremoniile împăratului chinez Sen-Iun, organizate în cinstea anumitor plante. Aceasta se întîmpla în anul 2700 î.e.n. În secolul IV e.n., literatura chineză semnalează existenţa acestui arbust, cunoscut sub numele de arborele de ceai. În secolul al IX-lea e.n., cultura ceaiului se introduce şi în Japonia.

Atît în China, cît şi în Japonia, cultura şi consumarea ceaiului au fost legate de o adevărată şcoală, impregnată de spiritul şi filozofia epocilor respective. În timpul dinastiei chineze Song, de exemplu, se introduce chiar un „cult al ceaiului", iar secta meridională Zea a budiştilor formulează un ritual complet al ceaiului, care s-a introdus şi generalizat apoi şi în Japonia. Atunci se naşte chiar şi o religie — „teismul".

În aşa-numita „Carte a ceaiului", apărută la începutul secolului al XVII-lea, filozoful japonez Okakura Kakuso descrie admirabil această „religie" a artei şi a vieţii al cărui obiect, în Extremul Orient, a fost, timp de secole îndelungate, ceaiul.

Consumarea ceaiului a fost însoţită, încă din cele mai vechi timpuri, de un fel de ceremonial, care a devenit oarecum un simbol al rafinamentului şi a rămas astfel pînă în ziua de astăzi.

În secolul al XVII-lea, cînd ceaiul este adus în Europa, el provoacă cele mai teribile controverse. Unii îl considerau un adevărat panaceu universal, în timp ce alţii îl acuzau a fi una din cele mai groaznice şi nocive ierburi.

Nici una din păreri nu e însă justificată. Ceaiul nu e nici o „iarbă miraculoasă", dar nici o plantă dăunătoare. Prin elementele stimulative pe care le conţine, ceaiul este o băutură complet lipsită de pericole. El conţine cafeină, teofilină, tanin, vitamine, oligoelemente minerale, printre care fluor, substanţe aromatice ş.a. Ceaiul are proprietatea de a facilita concentrarea intelectuală şi constituie un tonifiant, atît pentru omul de carte, cît şi pentru cel care munceşte cu braţele. Aceste constatări au fost făcute în urma a numeroase studii medicale întreprinse în Anglia, Statele Unite, Germania.

Consumul ceaiului are o răspîndire destul de inegală. Francezii, de pildă, care

Confruntarea dintre om şi plantă se materializează în gestul delicat al culegătorului

nu sînt băutori de ceai, consumă 50 g pe an pe locuitor. În schimb, englezii sînt atît de mari amatori de ceai, încît consumă 4,5 kg anual pe locuitor. Ca să ne dăm seama ce înseamnă această cantitate, vom arăta că media consumului mondial pe locuitor este de 350 de g.

În Anglia, consumul de ceai era încă din secolul al XVIII-lea, de 1 kg pe an pe locuitor. Şi în Statele Unite, această băutură se bucură de o mare apreciere. Ba mai mult. Într-o anumită epocă, ceaiul avea să joace chiar un rol în destinul Americii. Astfel — după cum menţionează revista pariziană „Sciences et techniques" — în preajma războiului pentru independenţa S.U.A., s-a petrecut faimosul „Boston tea party". Cetăţeni marcanţi, deghizaţi în pieiroşii, au aruncat, la 16 decembrie 1773, în largul portului Boston, lăzile cu ceai importat din Anglia, protestînd în acest mod contra monopolului englez şi a impozitului asupra ceaiului, practicat în America.

Dezvoltarea ulterioară a comerţului cu ceai în Anglia şi în America, suprimarea monopolului Companiei Indiilor Orientale, în anul 1834, au determinat construcţia de corăbii rapide pentru transportul ceaiului, aşa numitele „Tea clippers".

Producţia ceaiului în lume şi deci, practic, şi consumul său, se ridică la peste 1 milion de tone. După cifrele publicate de F.A.O. pentru 1965, producţia mondială de ceai s-ar ridica la 1 085 000 de tone, dar această cifră este aproximativă.

Patru cincimi din ceaiul vîndut în lume provine din India şi Ceylon (în 1965, India a exportat 212 000 de tone, iar Ceylonul 218 000 de tone de ceai). Urmează Indonezia, la mare distanţă, abia cu 25 000 de tone exportate.

Poziţia fruntaşă a acestor ţări în producţia şi exportul de ceai este cu atît mai surprinzătoare cu cît în India primele încercări de introducere a culturii ceaiului au avut loc abia în 1834, iar Ceylonul a sărbătorit în 1967 abia o sută de ani de la introducerea ceaiului în insulă. Într-un secol, aşadar, în aceste ţări cultura ceaiului a devenit ramura economică dominantă (60 la sută din exporturile Ceylonului şi al doilea produs de export, după iută în India).

În cele două ţări, institute de cercetări se ocupă de cultura ceaiului, de ameliorarea randamentului culturilor, de selecţia varietăţilor acestei plante, de lupta contra dăunătorilor, de noi metode de cultură, noi metode de preparare etc.

În 1965, producţia şi consumul de ceai se aflau în plină creştere în majoritatea ţărilor cu tradiţie în această cultură. Ceaiul concurează astăzi în mod eficace cafeaua, pentru calităţile sale, care-l fac tot mai cerut pe piaţa mondială.

După datele F.A.O., această licoare, cu „virtuţi admirabile şi misterioase", este mereu solicitată şi producţia ceaiului înregistrează creşteri importante în ţări ca India, Ceylonul, U.R.S.S., China, Indonezia şi altele.

Şirul pitoresc, surprins de obiectivul aparatului fotografic, vorbeşte de la sine despre rolul important al femeilor în producerea ceaiului

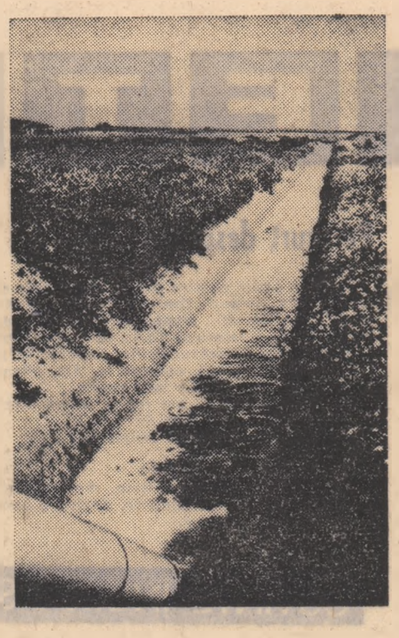

TUNISIA: asigurarea dezvoltării agriculturii

Aplicarea planului de dezvoltare de 10 ani (1962—1971) este menită să asigure Tunisiei o creştere a bazei tehnice-industriale, în special în acele ramuri pentru care există suficiente materii prime locale: industriile chimică (mai ales producţia de îngrăşăminte), metalurgică, textilă şi a bunurilor de consum. Extinderea industriei fosfaţilor a făcut ca producţia acesteia să atingă cifra de 3 700 000 de tone anual.

În ultimii ani au fost luate măsuri pentru asigurarea progresului agriculturii. Astfel, aproape o treime din bugetul statului pe 1968 a fost alocat acţiunilor privind dezvoltarea acestei ramuri a economiei naţionale. O parte însemnată din suprafaţa agricolă a ţării revine cooperativelor create, îndeosebi, pe terenurile deţinute odinioară de coloni.

În vederea înlăturării lipsei de apă şi pentru ameliorarea solului, statul tunisian a iniţiat şi finanţat un ansamblu de măsuri: construcţii de baraje pentru reţinerea apelor, lucrări de irigaţie, de prevenire a eroziunilor şi de conservare a solului, precum şi experienţe în vederea folosirii apei cu un conţinut ridicat de săruri în agricultură. Astfel, în oaza Gabès, din sudul Tunisiei, a fost folosită apa cu o concentraţie de sare de 3 g/l pe un sol nisipos. Aceasta a permis folosirea într-o mare măsură a pămînturilor nisipoase.

În imagine: Aducerea apei marine spre culturile experimentale din valea Medjerdah.

F. A. O.

(Urmare din pag. 1)

ganizaţiei să se poată concentra asupra acelor zone care deţin prima prioritate. Pentru a sintetiza acest program aş vrea să enunţ cîteva din punctele lui esenţiale. Aş vrea să mă refer, în primul rînd, la aspectul tehnic care comportă, firesc, dezvoltarea tehnologiei. Iată un exemplu. India şi Pakistanul trag multe foloase de pe urma introducerii unor seminţe de calitate, seminţe de sorg, grîu, porumb. Evident, exemplul este valabil pentru multe alte ţări. Dar, seminţele de calitate nu pot da rezultate eficiente decît dacă sînt completate cu apă şi îngrăşăminte. Este vorba, aşadar, de un complex de măsuri care trebuie aplicate concomitent.

Un alt aspect important pe care doresc să-l subliniez îl constituie cercetarea ştiinţifică ce se desfăşoară, în special, în ţările dezvoltate. Ea trebuie să treacă negreşit, cu mai multă energie, pe făgaşul practicii, concomitent cu extinderea cercetărilor în ţările în curs de dezvoltare. Aceasta ar reprezenta, fără îndoială, una din cele mai înalte expresii ale legăturii directe a cercetării cu practica agricolă. Trebuie să spun că în ultimii ani am asistat la cîteva succese în această direcţie, în ţările în curs de dezvoltare, şi am putut constata o reacţie favorabilă din partea cultivatorilor. Aceasta ne întăreşte încrederea că folosirea rezultatelor ştiinţifice creează o posibilitate de a lupta cu succes împotriva foamei. Avem, aşadar, motive să considerăm cercetarea ştiinţifică drept un domeniu prioritar al activităţii organizaţiei noastre.

Alături de problema foamei în lume, există cea a subnutriţiei, care rezidă de fapt nu într-o lipsă de calorii, ci în lipsa de proteine din alimentaţie. De acea, unul dintre domeniile foarte importante de preocupare îl constituie descoperirea unor noi surse de proteine, valorificarea celor cunoscute.

Aş vrea să amintesc acum o altă chestiune, şi anume pierderea şi risipa de produse alimentare. Există multe ţări în care stocarea acestor produse prilejuieşte pierderi mari. Combaterea acestor pierderi este în esenţă o luptă pentru extinderea posibilităţilor de alimentare a omenirii. În aceeaşi ordine de idei trebuie inclusă lupta împotriva bolilor plantelor şi animalelor, împotriva eroziunii şi salinizării solului, pentru reevaluarea şi revalorificarea surselor de apă.

Se ştie, s-a vorbit mult despre acest lucru, că ţările în curs de dezvoltare depind, în primul rînd, de exportul produselor lor. În majoritatea cazurilor, situaţia este aceeaşi ca în epoca colonială, cu alte cuvinte aceste ţări exportă aproape în exclusivitate bunuri de consum. Ei bine, acest sistem trebuie schimbat, în sensul ca aceste ţări să poată prelucra o serie de produse pe care să le poată exporta într-o formă mai bine valorificată. E o sarcină esenţială ca dezvoltarea industriei să fie încurajată în aceste ţări.

E de la sine înţeles că nici una dintre sarcinile importante sau mai puţin importante care stau în faţa tuturor ţărilor interesate nu poate fi rezolvată fără o mai bună folosire a resurselor umane. Vreau să subliniez că, în această direcţie, guvernul român a avut o importantă iniţiativă în cadrul O.N.U. Evident, F.A.O. a cărei activitate priveşte mase mari de oameni este foarte interesată în această direcţie.

Noi cei care lucrăm la F.A.O. nu putem face mult dacă nu sîntem sprijiniţi de guvernele ţărilor membre, dacă guvernele ţărilor interesate nu-şi îndeplinesc rolul care le revine. În cadrul sprijinului pe care diferite ţări din Europa şi din alte regiuni ale lumii şi-l pot acorda reciproc, F.A.O. poate îndeplini rolul de catalizator al intensificării legăturilor între ţări. Esenţial este ca, prin multiplele forme posibile, să realizăm înaltele ţeluri ale organizaţiei noastre, ale Organizaţiei Naţiunilor Unite în ansamblu.

Răspunzînd unei întrebări puse de reprezentantul revistei „Agricultura socialistă", cu privire la perspectivele colaborării intereuropene în cadrul F.A.O., dl. A. H. Boerma a declarat:

Am constatat că în Europa există mai multe probleme de interes comun în domeniile tehnic, agricol şi economic. Aceste probleme trebuie să fie discutate sistematic. Şi pentru a da un exemplu, acum cîteva luni a avut loc la Bucureşti o reuniune cu privire la agricultura din Europa. Europa occidentală şi cea răsăriteană au avut de învăţat una de la alta prin schimbul de informaţii. Vrem să intesificăm între ţări contacte care duc spre o mai bună înţelegere şi pot să ajute fiecare ţară europeană în parte să progreseze.

În continuare, dl. A. H. Boerma a subliniat momentele principale ale vizitei sale în România.

Am avut o întîlnire cu membrii Comitetului Naţional Român pentru F.A.O., de sub preşedinţia d-lui Giosan. A fost pentru mine un prilej de a-mi da seama de interesul eficient pe care România îl manifestă faţă de problemele F.A.O., de activitatea meritorie desfăşurată de Comitetul Naţional Român pentru F.A.O.

În cursul şederii în România am vizitat diverse obiective, între care Staţiunea-pilot pentru irigaţii de la Băneasa, Ferma 30 Decembrie, Institutul de la Fundulea, serele de la Ploieşti. Totul m-a impresionat, pentru că mi-a dat prilejul să cunosc stadiul real al cercetărilor ştiinţifice în România şi pentru că mi-a arătat ceea ce se poate realiza cu ajutorul tehnicii într-o economie agricolă la scară mare. Trebuie să subliniez că multe din cele văzute la dumneavoastră sînt comune tuturor ţărilor.

Mulţumesc guvernului român pentru cordialitatea primirii care mi-a fost rezervată, pentru prilejul care mi s-a oferit de a cunoaşte realizările dv. Consider că vizita mea în România a fost importantă şi că a dat rezultate bune.

Dahomey 1968: FERMENTUL PROGRESULUI

OAMENI, LOCURI, FAPTE

Cam în aceeaşi perioadă în care rachetele lansate de pe Pămînt ajungeau pentru prima oară pe planeta Venus, în Dahomey, Monagobi Samni, un agricultor din Ganro, prezenta unor vecini ceva ce pentru ei însemna un adevărat miracol: folosirea, pe mica sa bucăţică de pămînt, a boilor de muncă, o pereche de animale mici şi robuste care, înjugate la o maşină de recoltat, înaintau încet de-a lungul rîndurilor unei culturi de arahide. Pentru prima oară în cătun se recolta fără ca omul să se istovească. Dar şirul surprizelor nu s-a oprit aici. Cu ajutorul unei chei franceze scoase de sub pînza care-i înfăşura coapsele, Samni a demontat repede maşina de pe şasiu, a înlocuit-o cu un brăzdar de plug şi a început să are adînc, fără greşuri o parcelă nelucrată.

Pînă în acea zi, singura unealtă existentă în Dahomey pentru desţelenire, arat, cultivat, plivit sau recoltat era aşa numita daba — un fel de săpăligă primitivă, cu un mîner scurt pe care — fiind foarte grea — n-o puteai mînui decît cu ambele mîini. Folosirea animalelor de muncă era necunoscută. Învreaga muncă a agricultorilor de la marginea junglei se desfăşoară ca şi cum nici roata, nici plugul nu ar fi fost încă inventate.

La Ganro, lucrurile au început să se schimbe şi locuitorii comunei s-au hotărît să ia parte la această „revoluţie". Cîmpul unde a avut loc demonstraţia descrisă mai sus aparţine unei mici exploatări agricole compacte, întreţinute fără cusur. Bumbacul, arahidele, ignamul, porumbul, sorgul şi mazărea cultivate aici îi dau aspectul unei multicolore table de şah. Tot acest pămînt — 7 hectare — a fost arat şi luat în cultură pentru prima oară în acest an, de locuitorii din Ganro care îl lucrează în comun. Ei au la dispoziţie o pereche de boi, mai multe pluguri şi alte unelte, împrumutate de Campania mondială împotriva foametei (CMCF). E vorba, într-un fel, de o formă primitivă de cooperare.

După ce au întocmit un plan de cultură, detinătorii acestei exploatări au defrişat jungla. Monagobi însuşi a urmat un curs la un centru CMCF, unde a învăţat să obişnuiască boii la jug şi să-i folosească la munca cîmpului.

Dacă, cel puţin, în ceea ce priveşte folosirea animalelor, ţăranii din Dahomey au rămas în epoca de piatră, de vină e — după cum se afirmă — superstiţia, dar mai ales, frica de animale. Dahomeyul formează un lung culoar de-a lungul Nigeriei şi, în afara unor lagune bogate în peşte, singura bogăţie e pămîntul. Palmierii de ulei cresc în sud, în regiunea umedă, unde trăieşte majoritatea celor două milioane de locuitori ai ţării. În centru seceta limitează cu străşnicie posibilităţile de cultură. În nord, acolo unde culoarul se lărgeşte, de-a lungul Nigerului, climatul e încă şi mai secetos. Aici se găseşte cea mai mare parte a şeptelului dahomeean — în jur de 400 000 de bovine. Aceste animale, crescute exclusiv pentru abator, nu au fost niciodată folosite în alte scopuri productive. Pentru prozăi, animalele sînt încredinţate unui trib de păstori, Peul, nomazi plini de prestanţă. Urmînd o tradiţie seculară, ei le duc să pască de-a lungul Nigerului, oprindu-şi, drept plată, slaba producţie de lapte şi animalele fătate în perioada cînd cirezile le sînt lăsate în grijă. Nu-i de mirare dacă multe vite „mor" în chip misterios sau, din alte pricini, nu se mai întorc niciodată la proprietarii lor.

Proiectul C.M.C.F., în curs de realizare, a fost conceput tocmai cu scopul de a se utiliza în parte acest şeptel nefolosit. Dar probabil că nimeni, în afara celor direct interesaţi, nu ar fi putut să prevadă că aceasta ar marca o etapă decisivă în dezvoltarea agriculturii naţionale. Chiar şi consilierii europeni aflaţi în Dahomey s-au întrebat multă vreme dacă e mai eficientă trecerea din preistorie direct în epoca tractorului sau prevederea unei etape intermediare — aceea a tracţiunii animale — pare mai puţin costisitoare şi cu rezultate mai grabnice.

Experimentările făcute într-o serie de cooperative din apropiere de N'dali au dus la concluzia că, cu toată superioritatea tractorului folosirea lui de către agricultorul obişnuit este limitată de costul reparaţiilor, al întreţinerii generale şi al carburanţilor. Aşa cum s-au exprimat specialiştii, pentru cele mai multe lucrări boul va fi şi în viitor ajutorul cel mai util. De aceea, cooperativele locale sînt ajutate să-şi procure vite de muncă, într-un număr mereu în creştere.

Există preocupare şi pentru ceea ce s-ar putea numi aspectele secundare ale tracţiunii animale. În acest mod la N'dali, în nordul ţării, au luat fiinţă o serie de ateliere. Se găsesc aici o fierărire şi un atelier de dulgherie, unde s-a născut cea mai recentă dintre minunile Dahomeyu-lui: o şaretă.

În Dahomey, ca şi în multe alte ţări ale Africii, 99 la sută din transporturi sînt făcute de femei. Ele merg de la ferme în sate şi din sate la tîrg, uneori cîte 30 km pe zi, purtînd pe creştet 30—35 kg de produse agricole. Or, o şaretă poate transporta de douăzeci de ori mai mult. De aceea N'dali a devenit un centru unde sînt instruiţi dulgherii veniţi din toate satele ţării. Utilizarea boilor într-o ţară în care anotimpul uscat durează 7—8 luni ridică o problemă spinoasă — aceea a hrănirii lor. Pentru a o rezolva, s-a încercat, experimental, strîngerea seminţelor unor ierburi spontane din nordul ţării şi însămînţarea lor în locuri special alese. Însămînţînd des, se reduce talia ierburilor care, cosite la timp, păstrează o excelentă valoare nutritivă ca furaj şi dau suficientă otavă ce poate fi păşcută.

În acelaşi timp, ţăranii au fost învăţaţi să se servească de coasă — o inovaţie într-o ţară care nu cunoştea decît secera cu lamă scurtă — şi să însilozeze furajele. Această acţiune s-a dovedit de fapt cea mai uşoară. Un flaut, o tobă şi o mînă de oameni bine dispuşi, iată tot ce trebuie pentru ca însilozarea să devină într-o clipită, dans, sărbătoare, ceremonie rituală. În timpul ei dansatorii împrovizează cîntecele cu care îşi ritmează săriturile, prin care îndeasă iarba în şanţ şi pauzele necesare pentru a putea arunca o nouă încărcătură de iarbă proaspătă. Cînd şanţul e plin este acoperit cu o peliculă de material plastic, care păstrează umiditatea în timpul fermentării. A doua zi, dansul reîncepe şi încetul cu încetul se asigură multe tone de nutreţ bun.

Descoperind ei înşişi ce le poate oferi pămîntul, ţăranii dahomeeni se străduiesc să-şi schimbe felul de a trăi, arătînd, totodată, că fermentul progresului şi-a făcut loc într-un nou sector al Dahomeyului.

Instantanee din agricultura cehoslovacă

La Uzinele constructoare de maşini din Rudnice au fost produse recent primele 10 exemplare ale unei noi maşini agricole, aşa-zisul combinator. Maşina unifică, într-una singură, cîteva operaţii necesare pregătirii pămîntului pentru semănături: nivelarea brazdelor, sfărîmarea bulgărilor, cultivarea şi netezirea pămîntului. Noua maşină este remorcată de un tractor de 75 CP. În acest an, constructorii din Rudnice vor produce 300 de asemenea maşini.

Specialişti din legumicultură au demonstrat că o peliculă sintetică aşternută între rînduri inhibă creşterea buruienilor, reţine umezeala din sol şi sporeşte cu peste 10 la sută recolta de legume. În acest scop, cea mai recomandabilă este o peliculă transparentă sub care temperatura solului este cu 3,5°C mai mare decît sub o peliculă neagră.

Folosirea maselor plastice în legumicultură constituie o preocupare a Institutului de cercetări ştiinţifice de legumicultură de la Olomouck, unde au fost întreprinse cercetările amintite mai sus.

În Cehoslovacia a fost construit un avion special — „Z-37 Cmelak" — destinat diferitelor lucrări agricole. Cu ajutorul lui sînt transportate instalaţii de stropit, de pulverizat etc. Un încărcător special asigură mecanizarea perfectă a lucrărilor de încărcare. Greutatea avionului este de 895 kg, încărcătura utilă fiind de 865 kg, viteza de lucru obţinută este de 120 km/h, iar raza de acţiune de 640 km.

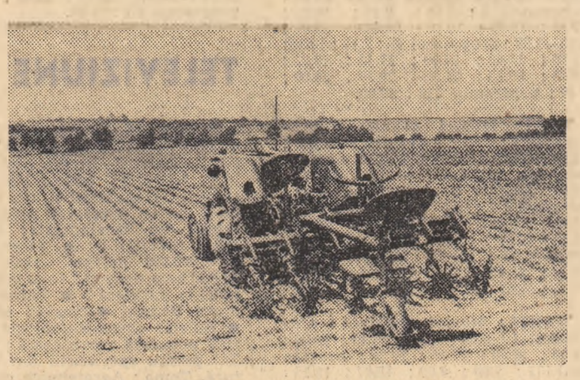

Una dintre realizările recente ale industriei constructoare de maşini agricole din R. S. Cehoslovacă: maşina de prăşit şi rărit sfecla de zahăr

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000